

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/66/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202454
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3719202454.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobkyne
1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D. a žalobcu
2/ C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, D., obaja právne zastúpení Mgr. Robertom Kutišom, PhD., LL.M., advokátom, Námestie Andreja Hlinku 36/9, Považská Bystrica, IČO: 42 282 641, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Mestečko so sídlom Mestečko 1, 020 52 Mestečko, IČO: 00 200 123, právne zastúpený JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, Tatranská 300/8, Považská Bystrica, IČO: 35 658 011, o zaplatenie sumy 9.778,65,- eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. marca 2024, č.k. PB-7C/33/2019-405, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd z r u š u j e výrok I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie.
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. ako aj súvisiaci výrok IV. o trovách konania p o t v r d z u j e .
- III. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi v 1. rade sumu 22,76 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,76 eur od 28.8.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 8,15 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,15 eur od 28.8.2019 do rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol. Výrokom IV. priznal žalovanému proti žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Na vec aplikoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2018, § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov v znení účinnom do 30.04.2018, § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2018, § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.05.2018. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa podanou žalobou domáhali, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 7.065,93 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 28.8.2019 do zaplatenia a žalobcovi 2/ sumu 2.712,72 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 28.8.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobcovia 1/ a 2/ podanú žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa 1/ je na

LV č. XXX k. ú. G. zapísaná ako výlučná vlastníčka v spoluvlastníckom podiele 1/1 pozemkov, a to parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m²

a žalobca 2/ je na LV č. XXXX k. ú. G. zapísaný ako výlučný vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 - pozemkov parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. KN E XXX/X - orná pôda o výmere XXX m². Podľa tvrdenia žalobcov je žalovaný zapísaný na LV č. XXXX

k. ú. G. ako výlučný vlastník nehnuteľností - stavieb, a to stavby garáže so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX/XXX, na časti parc. č. KN E XXX a na časti parc. č. KN E XXX/X, stavby garáže so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX/XXX, stavby skladu so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX, stavby skladu so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX, na časti parc. č. KN E XXX/X, stavby skladu so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX/XXX, na časti parc. č. KN E XXX a stavby skladu so súp. č. XXX, postavenej na časti parc. č. KN E XXX/X. Podľa LV č. XXXX k. ú. G. sú uvedené stavby žalovaného postavené nasledovne: stavba garáže so súp. č. XXX na parc. KN C XXXX/X, stavba garáže so súp. č. XXX na parc. č. KN C XXXX/XX, stavba skladu so súp. č. XXX na parc. č. KN C XXXX/XX, stavba skladu so súp. č. XXX na parc. č. KN C XXXX/XX, stavba skladu so súp. č. XXX na parc. č. KN C XXXX/XX a stavba skladu so súp. č. XXX na parc. č. KN C XXXX/XX, pričom

k uvedeným pozemkom, vedeným na H. I. D., katastrálny odbor v registri KN C nie sú založené listy vlastníctva.

2. Žalobcovia 1/ a 2/ v podanej žalobe uviedli, že žalovaný má na častiach ich pozemkov zriadené stavby, pričom všetky ich pozemky, vrátane častí, ktoré nie sú zastavané stavbami, v ich celom rozsahu dlhodobo užíva na podnikateľské účely, a to bez právneho dôvodu, teda bez uzatvorenej nájomnej zmluvy alebo inej obdobnej zmluvy. A navyše, žalovaný žalobcom neuhrádza finančnú náhradu. Žalobcovia 1/ a 2/ sa snažili predmetnú situáciu opakovane riešiť mimosúdne a za týmto účelom adresovali žalovanému listy označené ako „Výzva na vrátenie pozemkov“ zo dňa 26.2.2018, v ktorých žalovaného vyzvali na upustenie od užívania ich vyššie uvedených pozemkov. Žalovaný na predmetné výzvy žalobcov reagoval listom označeným ako „Výzva na vrátenie pozemkov - odpoveď“ zo dňa 26.3.2018, ktorý bol doručený v tom čase splnomocnenému zástupcovi žalobcov J. C. K., v ktorom žalovaný informoval žalobcov, že im nevydá predmetné pozemky a že sa pokúsi uspokojiť ich požiadavku iným spôsobom a za týmto účelom ich bude ďalej informovať. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ani v priebehu niekoľkých kalendárnych mesiacov nekontaktoval žalobcov za účelom vyriešenia predmetnej veci, žalobcovia prostredníctvom splnomocneného zástupcu J. C. K. adresovali právnej zástupkyňi žalovaného list označený ako „Výzva na vrátenie a prevzatie pozemkov“ zo dňa 16.5.2018, v ktorom vyzvali žalovaného na vrátenie ich vyššie uvedených pozemkov. Na predmetnú výzvu reagovala právna zástupkyňa žalovaného listom označeným ako „Stanovisko“ zo dňa 27.6.2018, ktorý v rovnakom znení doručila žalobcom aj ich splnomocnenému zástupcovi J. C. K. a v ktorom navrhla nasledovné možnosti riešenia predmetnej situácie - a) uzatvorenie nájomnej zmluvy, b) odkúpenie za čiastku 3,24 eur/m², c) zámenu pozemkov v rámci možností Poľnohospodárskeho družstva Mestečko. Žalovaný doručil žalobkyňi 1/ list označený ako „Návrh zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov“, ktorého prílohou bola Zmluva o nájme poľnohospodárskych pozemkov pri prevádzkovaní podniku č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 25.9.2018 a žalobcovi 2/ list označený ako „Návrh zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov“, ktorého prílohou bola Zmluva o nájme poľnohospodárskych pozemkov pri prevádzkovaní podniku

č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 25.9.2018, v ktorých žalovaný informoval oboch žalobcov o možnosti uzatvoriť nájomné zmluvy, ktoré boli prílohou týchto listov a možnosti odpredať pozemkov žalobcov žalovanému. Žalobcovia na predmetné listy žalovaného odpovedali listami zo dňa 9.11.2018, v ktorých vzhľadom na navrhovanú nízku sumu nájomného a na nízku kúpnu cenu, ktorá nezodpovedala trhovým cenám za podobné pozemky v predmetnej oblasti, informovali žalovaného, že odmietajú uzatvoriť s ním zaslané nájomné zmluvy a taktiež ho informovali, že odmietajú odpredať žalovanému svoje pozemky za navrhnutých podmienok. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu adresovali žalovanému list označený ako „Predžalobná výzva zo dňa 6.3.2019“ v ktorom právny zástupca žalobcov opakovane upozornil žalovaného, že užíva pozemky žalobcov bez právneho dôvodu a žalovaného súčasne vyzval, aby predmetné pozemky vypratá. Okrem uvedeného právny zástupca žalobcov upozornil žalovaného, že žalobcovia majú z dôvodu užívania ich pozemkov bez právneho dôvodu právo na súdnu ochranu a taktiež na vydanie bezdôvodného obohatenia. V odôvodnení podanej

žaloby žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že v súvislosti s užívaním ich pozemkov zo strany žalovaného bez právneho dôvodu im vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za týmto účelom si zabezpečili vypracovanie znaleckého posudku. Žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dobrovoľne neuspokojil.

3. Na základe podanej žaloby žalobcov Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 17.10.2019 pod č.k. 7C/33/2019-90 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobkyni 1/ sumu 7.065,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.065,93 eur od 28.8.2019 do zaplataenia a žalobcovi 2/ sumu 2.712,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.712,72 eur od 28.8.2019 do zaplataenia, trovy konania vo výške 586,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.514,49 eur, a to právnenmu zástupcovi žalobcov, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý vydal platobný rozkaz. V zákonnej 15-dňovej lehote podal žalovaný proti platobnému rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.10.2019

č.k. 7C/33/2019-90 odpor. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody viedol so žalobcami dva roky intenzívne rokovania, o čom svedčí nielen vzájomná korešpondencia, ale aj zápisy z rokovaní, ohliadky na mieste samom. Žalobcom ponúkol žalovaný náhradné pozemky v troch lokalitách. Vecou sa zaoberalo aj predstavenstvo družstva a hospodárske vedenie žalovaného, ktorý vždy reagoval na výzvy žalobcov a aj po podaní samotnej žaloby žalovaný inicioval vzájomné rokovanie dňa 14.10.2019. Podľa tvrdenia žalovaného žalobcovia napriek tomu, že im bolo vysvetľované, že nie je v možnostiach žalovaného v zmysle ich požiadaviek uspokojiť ich uplatnené nároky, trvali na vydaní svojich pozemkov, odmietali nájom, aj akékoľvek iné alternatívne riešenia formou poskytnutia inej pôdy na základe zámennej zmluvy, resp. odmietli ponuky žalovaného na odkúpenie ich pozemkov. Namietal znalecký posudok znalca J. K. predložený žalobcami, keď znalec ustálil ocenenie všeobecnej hodnoty pozemkov a urobil rekapituláciu nájmu predmetných pozemkov za obdobie rokov 2017, 2018 a 2019 až do vypracovania samotného znaleckého posudku, pričom posudok bol vyhotovený nesprávnou metodikou, keďže znalec oceňoval nehnuteľnosti žalobcov v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 492/2004 Z.z., i napriek skutočnosti, že v danom prípade sa jedná o poľnohospodársku pôdu v užívaní poľnohospodárskej organizácie, ktorá sa nachádza v areáli poľnohospodárskeho družstva, t.j. žalovaného v k. ú. G.. Pre ocenenie pozemkov nie je možné na vec aplikovať predpisy, na ktoré sa znalec odvolával a v danom prípade preto znalecký posudok je irelevantný. Podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné vychádzať zo zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 1 zákona č. 504/2003 Z. z., keď žalobcovia 1/ a 2/ vlastnia pôdu, ktorá sa spravuje uvedeným režimom, a teda majú nárok na nájomné len za použitia § 10 ods. 1 a 2 uvedeného zákona. Žalovaný žalobcom ponúkal v rámci mimosúdnych rokovaní nájomné v zmysle uvedených zákonných ustanovení, čo však žalobcovia neprijali. Podľa žalovaného teda žalobcom prináleží z titulu vydania bezdôvodného obohatenia len suma určená ako dvojnásobok obvyklej výšky nájomného v danom katastrálnom území, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy. Pozemky žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sa nachádzajú v areáli poľnohospodárskeho družstva, sú využívané na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní poľnohospodárskeho podniku, a preto nie je možné ich vyčleniť vlastníkom, t.j. žalobcom.

4. Okresný súd Považská Bystrica v poradí prvým rozsudkom zo dňa 12.1.2022

č.k. 7C/33/2019-243 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 22,76 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,76 eur od 28.8.2019 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 8,15 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,15 eur od 28.8.2019 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol. Výrokom IV. žalovanému súd priznal proti žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania súd zistil, že v zmysle geodetického protokolu autorizovaného geodeta a kartografa J. C. L. zo dňa 1.6.2020, zameraného na zameranie skutkového stavu a prešetrenia právneho stavu v areáli D. C. v G. ohľadne parcel k. ú. G. KN E XXX-XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX, XXX/ X a Dodatku č. 1 k tomuto geodetickému protokolu zo dňa 22.2.2021, sú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ zapísané na LV č. XXX a LV č. XXXX k. ú. G., užívané žalovaným v celej ich výmere,

a to sčasti v rámci oploteného areálu hospodárskeho dvora v G., kde sú sčasti zastavané stavbami, určenými na uskladnenie poľnohospodárskych produktov, určené ako skladové a opravárenské dielne poľnohospodárskej techniky, sklady priemyselných hnojív, využívané ako slamové veže a určené tiež na uskladnenie pozberovej linky a výrobné krmných zmesí. Zvyšná časť parciel žalobcov, ktoré sú zapísané na LV č. XXX a LV č. XXXX k. ú. G. sa nachádza mimo areálu hospodárskeho dvora v G. a žalovaným je využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín. Obec G. na žiadosť žalovaného vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 11.3.2020 potvrdila, že bývalé M. N. G. O. G. vzniklo dňa 14.8.1949 a svoju činnosť ako JRD III. typu začalo dňa 1.1.1951. Z uvedeného potvrdenia Obce G. vyplynulo, že na hospodárskom dvore G. bola prevažná časť stavieb, vrátane ich príslušenstva vybudovaná pred účinnosťou zákona č. 229/1991 Zb.

o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. Dňa 17.7.2020 súd prvej inštancie vykonal na mieste samom v areáli žalovaného na hospodárskom dvore v G. obhliadku, o výsledku ktorej bola spísaná zápisnica. Z obsahu zápisnice vyplýva, že časti parciel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sú zastavané stavbami žalovaného, ktoré slúžia ako garáže na uskladnenie poľnohospodárskej techniky, poľnohospodárskych plodín a umelých hnojív. Ďalej sa v týchto stavbách nachádzajú linky na sušenie obilí, šrotovníky na obilie a ďalej kovové silá určené na uskladnenie pošrotovaného obilí. Na posudzovaných parcelách žalobcov sa nachádzajú

50 metrov vysoké plechové veže, slúžiace na uskladnenie podstielkovej slamy, technologické zariadenie, slúžiace na plnenie týchto veží, hydrant vody, slúžiaci aj na protipožiarnu účely. Ostatné časti parciel žalobcov, ktoré sa nachádzajú v rámci oploteného hospodárskeho dvora

v G. sú spevnené betónovými panelmi, ktoré slúžia ako manipulačné plochy pre poľnohospodársku techniku a tiež sú sčasti využívané na uskladnenie trávnej senáže

v cca 60 metrov dlhom plastovom vaku. V rámci vykonanej obhliadky súd zistil, že časť parciel žalobcov sa nachádza mimo oploteného areálu hospodárskeho dvora v G. a táto časť parciel žalobcov je žalovaným využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín. Na vyžiadanie súdu H. I. D. K., pozemkový a lesný odbor vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 20.1.2021 oznámil, že v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov je obvyklá výška nájmu za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy v k. ú. G. za rok 2018 15,92 eur a za rok 2019 16,06 eur. Ministerstvo pôdohospodárstva nevedlo evidenciu obvyklej výšky nájmu v roku 2017. Právne vec súd posúdil podľa § 451 ods. 1, ods. 2, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 1,

§ 1 ods. 2, § 1 ods. 3, § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že z pozemkov, ktorých sú žalobcovia 1/ a 2/ výlučnými vlastníkmi, žalovaný bez uzatvorenia nájmovej zmluvy, resp. inej obdobnej zmluvy, užíva ich nehnuteľnosti. Užívanie týchto nehnuteľností zo strany žalovaného trvalo aj v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že časť pozemkov, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré vlastnícky patria žalobcom, žalovaný užíva v rámci svojho areálu hospodárskeho dvora v G. a tieto sú zastavané stavbami, ktoré žalovaný vybudoval do 24.6.1991 a ktoré slúžia na poľnohospodárske účely. Žalovaný užíval v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 pozemky žalobcov, zapísané na LV č. XXX a na LV č. XXXX k. ú. G. bez právneho dôvodu tak, že mu vzniká bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o povinnosť žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie, vychádzal súd prvej inštancie z ustanovenia § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo zistenia, že parcela č. KN E XXX v celej svojej výmere

XXX m² ako aj časti parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², č. P. A. XXXX o výmere XXX m²,

č. KN E XXX o výmere XXX m² a č. KN E XXX o výmere XX m² sa nachádzajú mimo areálu hospodárskeho dvora žalovaného v G. a sú žalovaným využívané ako poľnohospodárska pôda na obsev a pestovanie poľnohospodárskych plodín, tieto pozemky žalovaný, resp. ich časti súd považoval za pozemky využívané na poľnohospodárske účely

v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 504/2003 Z.z. Ostatné pozemky žalobcov, využívané žalovaným v rámci hospodárskeho dvora v G., a to parc. č. KN E XXX/XXX o výmere XXX m², parc. č. P. A. XXX/X o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX o výmere

XXXX m², parc. č. KN E XXX/XXX o výmere XXX m², časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m² a časť parc. č. KN E XXX o výmere XX m², na ktorých má žalovaný postavené stavby, slúžiace na poľnohospodárske účely, pričom tieto stavby boli vybudované do 24.6.1991. Súd tieto pozemky

žalobcov, resp. ich časti, považoval za pozemky zastavané stavbami, slúžiacimi na poľnohospodárske účely v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 písm. b) zákona č. 504/2003 Z.z.. Pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia nebolo možné vychádzať z vyhlášky č. 492/2004 Z.z., a teda zo znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností J. Q. K. č. 76/2019. Vychádzajúc zo zákona č. 504/2003 Z.z. pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019, si súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 vyžiadal od H. I. D. K., pozemkový a lesný odbor údaje o obvyklej výške nájomného za užívanie poľnohospodárskej pôdy pri prevádzkovaní podniku, a to za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy ku dňu 30.6.2017, ku dňu 30.6.2018 a ku dňu 30.6.2019. H. I. D. K., pozemkový a lesný odbor v písomnej správe zo dňa 20.1.2021 oznámil, že obvyklá výška nájmu za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy v k. ú. G. podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. za rok 2018 predstavovala sumu 15,92 eur a za rok 2019 16,06 eur. Zároveň bolo súdu

v uvedenej správe oznámené, že Ministerstvo pôdohospodárstva nevedlo evidenciu obvyklej výšky nájmu za rok 2017. V tejto súvislosti treba uviesť, že v rámci rozhodného obdobia od 28.8.2017 do 31.12.2017 súd prvej inštancie znalecké dokazovanie na vyčíslenie výšky obvyklej ceny nájmu za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy v záujme hospodárnosti konania nevykonával, keďže cena znaleckého posudku by s určitou d'aleko prevýšila obvyklú cenu nájmu za užívanie pozemkov žalobcov, a preto súd obvyklú cenu nájmu za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy za rok 2017 prevzal z roku 2018, t.j. vo výške 15,92 eur. Vychádzajúc potom z ustanovení § 1 ods. 3, § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. a z výmer pozemkov žalobcov, ktoré žalovaný užíva ako pozemky na poľnohospodárske účely podľa § 1 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 504/2003 Z. z., súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Žalovaný v rozhodnom období do konca roku 2019 prenajímal v jednej zo svojich stavieb, postavenej na pozemku, ktorá je predmetom tohto konania v rámci areálu hospodárskeho dvora v Dohňanoch dve garáže, ktorých celkový rozmer na obhliadke vykonanej súdom na mieste samom, bol zistený v miere 11,40 m x 9,60 m. Nájomcom týchto dvoch garáží bola spoločnosť R., L. so sídlom L. XXXX/X, D., ktorá ich využívala na servis a opravy svojich nákladných motorových vozidiel. Podľa súdu nebolo možné vyvodiť, že by pozemky žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, bolo možné hodnotiť inak, ako pozemky určené na poľnohospodárske účely v zmysle citovaného ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 504/2003 Z.z. Žalobcovia boli v konaní vzhľadom na uplatnenú výšku svojho nároku úspešní len v nepatrnej časti s tým, že súd ich žalobu v prevažnej časti zamietol. Preto súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Na základe odvolania, podaného žalobcami Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.2.2023 č.k. 6Co/38/2022-304 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku III. a vo výroku IV. o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že pokiaľ ide o námietku žalobcov 1/, 2/ o aplikácii § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z., z ktorého súd prvej inštancie vychádzal pri určení výšky bezdôvodného obohatenia, je potrebné uviesť, že zákonom č. 291/2017 Z. z. účinným od 01.05.2018 došlo k zmene pôvodného ustanovenia § 1 zákona

č. 504/2003 Z. z. tak, že v § 1 ods. 2 písm. b) za pozemok na poľnohospodárske účely tento zákon považoval jednak pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností v registri „C“ ako zastavaná plocha a nádvorie, slúžiaci na poľnohospodárske účely alebo aj pozemok zastavaný stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely. Teda z pôvodného znenia § 1 zákona

č. 504/2003 Z. z. účinnom do 30.04.2018 došlo k vypusteniu toho, že za pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou pre účely tohto zákona možno považovať pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku. Požiadavka na to, či pozemok na poľnohospodárske účely v prípade pozemku zastavaného stavbou bolo možné považovať len pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, bola preto zrušená

a pozemkom na poľnohospodárske účely je od účinnosti zákona č. 291/2017 Z. z. aj pozemok zastavaný stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely (t. j. bez toho, aby išlo o stavbu do

24. júna 1991). Pokiaľ v ustanovení § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. účinnom od 01.05.2018 je v druhej vete uvedené, že obdobne sa určí výška odplaty za užívanie pozemku bez nájomnej zmluvy v areáli poľnohospodárskeho podniku zastavanom stavbami na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ak slúži na poľnohospodárske účely, tak toto ustanovenie nie je možné vykladať tak, že v prípade nároku

na bezdôvodné obohatenie, ku ktorému došlo užívaním pozemku bez nájomnej zmluvy, je možné určiť jeho výšku ako nájomné len za užívanie pozemkov postavených do 24. júna 1991. Uvedené ustanovenie má umožniť určenie výšky nájomného aj za obdobie do 24. júna 1991 a pre takéto stavby do tohto dátumu postavené, keďže dňom 24. júna 1991 došlo k zrušeniu práva družstevného užívania zákonom č. 229/1991 Zb., a teda dovtedy k takýmto pozemkom neexistovali žiadne nájomné vzťahy založené nájomnou zmluvou, čo zodpovedá slovnému spojeniu „bez nájomnej zmluvy“ v uvedenom ustanovení bez toho, aby nebolo možné určiť výšku nájomného za užívanie takýchto stavieb do tohto obdobia. Pokiaľ však ide o bezdôvodného obohatenie, toto nie je viazané na zmluvný vzťah nájomného, ale na to, že k užívaniu došlo bez právneho dôvodu, a preto pokiaľ túto možnosť zákon inak neobmedzuje, možno jej výšku určiť peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie (prenajatie) veci aj pokiaľ takéto užívanie bez právneho dôvodu spočívalo v užívaní pozemku zastavaného stavbou na poľnohospodárske účely po 24. júni 1991. Na posúdenie aplikácie zákona

č. 504/2003 Z. z. je potrebné skúmať, či pozemky vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ boli žalovaným užívané na poľnohospodárske účely. Okrem posúdenia účelu užívania pozemkov, pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti žalobcov žalovaným za obdobie od účinnosti zákona č. 291/2017 Z. z., t. j. od 01.05.2018, nebolo podmienkou posúdenia zastavaných pozemkov žalobcov, či išlo o pozemky na poľnohospodárske účely v zmysle tohto zákona aj to, do akého obdobia boli stavby na pozemkoch slúžiace na poľnohospodárske účely postavené. Čo sa týka nároku žalobcov za obdobie od 28.08.2017 do 30.04.2018, je potrebné uviesť, že zákon č. 504/2003 Z. z. definoval pozemok na účely tohto zákona ako pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991.

6. Súd prvej inštancie sa po vrátení veci oboznámil s vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu a doplnil dokazovanie výsluchom a svedkov F. B., J. M. K., oboznámením Rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 11.12.1980 č. ÚP-1941/1980-327.3-A/2 o povolení stavby 2ks slamové veže na hospodárskom dvore M. C. v G., kolaudačného rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 18.3.1982 č. ÚP-1909,1910/81-327.3-A/2. na stavbu slamové veže na hospodárskom dvore M. C. v G. (stavba súp. č. XXX), rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 20.5.1977 č. 1150/1977-327.3-A/2 o povolení stavby - pozberovej linky na hospodárskom dvore M. C. v G., kolaudačného rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 16.1.1980 č. ÚP-18/1980-327.3-A/2 na stavbu pozberovej linky v hospodárskom dvore M. C. v G. (stavba súp. č. XXX), rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 11.10.1972 č. 2672/1972-203-2-A/10 o povolení stavby kôlne na stroje v areáli hospodárskeho dvora JRD C. v G. (stavba súp. č. XXX), rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 2.9.1982 č. ÚP-1132/82-327.3-A/20 o povolení stavby hangárový sklad krmív v areáli hospodárskeho dvora JRD C. v G., rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 31.10.1984 č. ÚP-1249/84-327-3-A/2 o kolaudácii stavby hangárový sklad krmív v areáli hospodárskeho dvora JRD C. v G. (stavba súp. č. XXX), rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 24.6.1982 č. OPLVH 1314/7982-400D o kolaudácii stavby aknaglóbuss s objemom 100 m3 v areáli hospodárskeho dvora JRD C. v G., rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 22.10.1962 č. 2569/1962 o povolení výstavby ciest po hospodárskom dvore M. C. v G. a zistil nasledovné:

7. V zmysle geodetického protokolu autorizovaného geodeta a kartografa J. C. L. zo dňa 1.6.2020, zameraného na zameranie skutkového stavu a prešetrenia právneho stavu v areáli D. C. v G. ohľadne parcel k. ú. G. KN E XXX-XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX,XXX/X a Dodatku č. 1 k tomuto geodetickému protokolu zo dňa 22.2.2021, sú parcely žalobcov 1/ a 2/ zapísané na LV č. XXX a LV č. XXXX k. ú. G., užívané žalovaným v celej ich výmere, a to sčasti v rámci oploteného areálu hospodárskeho dvora v G., kde sú sčasti zastavané stavbami, určenými na uskladnenie poľnohospodárskych produktov, skladovými a opravárenskými dielňami poľnohospodárskej techniky, skladmi priemyselných hnojív, využívané ako slamové veže a určené tiež na uskladnenie pozberovej linky a výrobné krmných zmesí. Zvyšná časť parcel žalobcov, ktoré sú zapísané na LV č. XXX a LV č. XXXX k. ú. G. sa nachádza mimo areálu hospodárskeho dvora v G. a žalovaným je využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín. Parcela č. KN E XXX je v celej svojej výmere XXX m2 žalovaným využívaná mimo areálu hospodárskeho dvora v G. na obsev poľnohospodárskych plodín. Parc. č. KN E XXX je mimo hospodárskeho dvora v G. na obsev poľnohospodárskych plodín žalovaným využívaná o výmere XXX m2 a jej časť o výmere XX m2 je využívaná v rámci hospodárskeho dvora v G.. Parc. č. KN E XXX je žalovaným využívaná mimo hospodárskeho dvora

v G. na obsev poľnohospodárskych plodín o výmere XXX m² a jej časť o výmere XXX m² žalovaný využíva v rámci hospodárskeho dvora v G.. Parc. č. KN E XXX je žalovaným využívaná mimo hospodárskeho dvora v G. na obsev poľnohospodárskych plodín o výmere XXX m² a časť o výmere XXX m² žalovaný využíva v rámci hospodárskeho dvora v G.. Parc. č. KN E XXX je žalovaným v časti o výmere XX m² využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín mimo hospodárskeho dvora v G. a časť o výmere XXX m² žalovaný využíva v rámci hospodárskeho dvora v G.. D. E. P. A. XXX/XXX, E. P. A. XXX, č. KN E XXX/X a č. KN E XXX/XXX žalovaný využíva výlučne v rámci hospodárskeho dvora v G..

8. Obec G. na žiadosť žalovaného vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 11.3.2020 potvrdila, že bývalé M. N. G. O. G. vzniklo dňa 14.8.1949 a svoju činnosť ako JRD III. typu začalo dňa 1.1.1951. Z uvedeného potvrdenia ďalej vyplýva, že celý areál D. C. T. G. G. je oplotený, pričom na tomto hospodárskom dvore sa od roku 1951 dobudovali stavby: v roku 1960 - kôlna, v roku

1961 - kravín, v roku 1963 - VN a NN sieť pre JRD, v roku 1982 - hangárový sklad krmiva,

v roku 1983 - mechanizovaný sklad sena, v roku 1986 - sociálno-prevádzková budova, v roku 1987 - poľná cesta, v roku 1988 - kravín ORAVAN a v roku 1989 - kravín. Súčasťou oploteného areálu D. C., hospodársky dvor G. sú aj parc. č. KN E XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX a XXX/X. Na časti týchto pozemkov sa nachádzajú stavby, ktoré slúžia pre poľnohospodárske účely na zabezpečovanie živočíšnej výroby, chovu a obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy. Na parc. č. KN E XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/XXX sa nachádza časť stavby

súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/X sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad, časť stavby súp. č. XXX sklad. Z uvedeného potvrdenia H. G. ďalej vyplýva, že na hospodárskom dvore G. bola prevažná časť stavieb, vrátane ich príslušenstva vybudovaná pred účinnosťou zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. Dňa 17.7.2020 súd vykonal na mieste samom v areáli žalovaného na hospodárskom dvore

v Dohňanoch obhliadku, o výsledku ktorej bola spísaná zápisnica, z obsahu ktorej vyplýva, že časť parciel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sú zastavané stavbami žalovaného, ktoré slúžia ako garáže na uskladnenie poľnohospodárskej techniky, poľnohospodárskych plodín a umelých hnojív. V týchto stavbách sa nachádzajú linky na sušenie obilja, šrotovníky na obilie, kovové silá určené na uskladnenie pošrotovaného obilja. Súd zistil v rámci vykonanej obhliadky, že na posudzovaných parcelách žalobcov sa nachádzajú 50 metrov vysoké plechové veže, slúžiace na uskladnenie podstielkovej slamy, technologické zariadenie, slúžiace na plnenie týchto veží. Na týchto parcelách sa nachádza hydrant vody, slúžiaci aj na protipožiarne účely. Ostatné časti parciel žalobcov, ktoré sa nachádzajú v rámci oploteného hospodárskeho dvora v G., sú spevnené betónovými panelmi, ktoré slúžia ako manipulačné plochy pre poľnohospodársku techniku a tiež sú sčasti využívané na uskladnenie trávnej senáže v cca 60 metrov dlhom plastovom vaku. V rámci vykonanej obhliadky súd tiež zistil, že časť parciel žalobcov sa nachádza mimo oploteného areálu hospodárskeho dvora v G. a táto časť parciel žalobcov je žalovaným využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín. Na obhliadke súd prvej inštancie vypočul svedkov O. L., U. S., C. D. a O. E.. Svedok O. L. vo svojej výpovedi uviedol, že až do roku 2018 bol u žalovaného zamestnaný ako vodič nákladného motorového vozidla, pričom si pamätá, že v dvoch z viacerých súdom obhliadaných garáží v minulosti spoločnosť R., L. vykonávala opravu svojich nákladných motorových vozidiel. Ostatné garáže žalovaný využíval na uskladnenie svojej poľnohospodárskej techniky, pričom garáže, ktoré súd obhliadal vzhľadom na svoje rozmery nemôžu slúžiť pre účely parkovania kamiónov. Svedok U. S. vo svojej výpovedi uviedol, že v areáli hospodárskeho dvora žalovaného v Dohňanoch ako nájomca využíva jednu z garáží, ktorá sa však nachádza v inej časti areálu mimo parciel žalobcov. Svedok uviedol, že v rokoch 2017 až 2018 žalovaný prenajímal spoločnosti

R., L. jednu z garáží, ktorá je postavená na parcele žalobcov, pričom spoločnosť

R., L. v tejto garáži vykonávala opravy kamiónov. Tento nájom podľa svedka bol ukončený začiatkom roku 2020. Svedok C. D. vo svojej výpovedi uviedol, že jeho spoločnosť C. J., L. v období od mesiaca december 2017 do mesiaca marec 2018 využívala ako nájomca priestory v areáli hospodárskeho dvora žalovaného v G., nachádzajúce sa mimo parciel žalobcov. Svedok uviedol, že v rokoch 2017 a 2018 spoločnosť R., L. využívala dve zo súdom obhliadaných garáží, ktoré spoločnosť R., L. využívala na opravu nákladných motorových vozidiel. Svedok O. E. vo svojej výpovedi uviedol, že je súrodencom

oboch žalobcov a že nimi bol v minulosti splnomocnený na to, aby so žalovaným rokoval o možnosti uzatvorenia nájomných zmlúv ohľadne pozemkov, ktoré žalovaný využíva v rámci areálu hospodárskeho dvora v G.. Svedok uviedol, že v rámci rokovaní so žalovaným videl, že dve z garáží, ktoré súd na obhliadke obhliadal, využíva spoločnosť R., L. ako dielňu na opravu kamiónov, pričom pred týmito garážami na vybetónovanej spevnenej ploche bol umiestnený tiež kontajner, slúžiaci na uskladnenie pneumatík. Svedok uviedol, že na spevnených betónových plochách v rámci hospodárskeho dvora videl stávať tiež stavebné mechanizmy, ktoré pravdepodobne slúžili na výstavbu kanalizácie v obci G.. Podľa svedka O. E. v rozhodnom období v rokoch 2017-2019 žalovaný na pozemkoch žalobcov, ktoré sú predmetom konania, nevykonával žiadnu poľnohospodársku výrobu.

9. Na pojednávaní konanom dňa 5.12.2023 vykonal súd prvej inštancie výsluch svedkov F. B. a svedka J. M. K.. Svedok F. B. uviedol, že na bývalom M. C., ktoré sa neskôr premenovalo na PD Mestečko, pracoval od roku 1974 až do roku 2013. Od roku 1974 do roku 1983 pracoval v pracovnej pozícii mechanizátora a od roku 1983 až do odchodu do starobného dôchodku pracoval na pozícii predsedu JRD, neskôr predsedu PD Mestečko. Od roku 2021 až doposiaľ pôsobí ako člen predstavenstva PD Mestečko. Svedkovi na pojednávaní pri jeho výsluchu bola zo strany súdu prvej inštancie na nahliadnutie predložená letecká snímka Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorá sa nachádza na čl. 346 spisu, v súvislosti s čím svedok uviedol, že sa jedná o leteckú snímku, na ktorej je zachytená časť hospodárskeho dvora PD Mestečko v obci G.. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že sa jedná o garáže, ktoré slúžili na uskladnenie a parkovanie poľnohospodárskej techniky, pričom táto stavba bola postavená pred rokom 1974. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že táto rovnako slúžila na parkovanie a uskladnenie poľnohospodárskej techniky, vzhľadom na odstup času si však svedok nepamätal, či táto stavba bola postavená pred alebo po roku 1989. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že táto stavba slúžila ako garáž, resp. prístrešok pre uskladnenie poľnohospodárskej techniky, avšak si nepamätal, či to bolo pred rokom 1989 alebo po ňom. Pokiaľ ide o budovu súp. č. XXX, svedok uviedol, že táto stavba počas jeho pôsobenia na PD Mestečko slúžila na uskladnenie obilia a hrachu, alebo umelých hnojív a bola postavená pred rokom 1974, než začal pracovať na M. C.. Pokiaľ ide o budovu súp. č. XXX, svedok uviedol, že sa jedná o tzv. slamové veže, slúžiace na uskladnenie pozberanej a porezanej slamy, pričom táto stavba bola postavená v roku 1977 alebo v roku 1978. Pokiaľ ide o budovu súp. č. XXX, svedok uviedol, že sa jedná o tzv. pozberovú linku, ktorá slúžila na uskladnenie obilia, jeho čistenie, jeho sušenie a následné spracovanie, teda pomletie, aby sa toto obilie dalo využiť ako krmivo pre zvieratá. Podľa svedka bola táto stavba postavená v roku 1977 alebo 1978. Svedok F. B. v rámci svojej výpovede ďalej uviedol, že plochy medzi jednotlivými stavbami boli spevnené buď betónovými panelmi alebo liatym betónom s tým, že tieto spevnené plochy sa budovali koncom 70-tych rokov minulého storočia. Svedok tiež v rámci výpovede uviedol, že časť parciel č. KN C XXX, XXX a XXX, ktoré sa nachádzajú mimo areálu hospodárskeho dvora PD Mestečko v G., bola vždy využívaná na poľnohospodárske účely, teda na obsev obilia alebo iných hospodárskych plodín. Svedok F. B. v rámci svojej výpovede tiež uviedol, že jednotlivé stavby, nachádzajúce sa v rámci areálu hospodárskeho dvora PD Mestečko v G., sa počas jeho pôsobenia ako aj po jeho odchode do dôchodku využívali výlučne na poľnohospodárske účely, teda na účely, na ktoré boli postavené. Svedok J. M. K. vo svojej výpovedi uviedol, že na bývalom JRD, neskôr PD Mestečko, pracoval v období od roku 1977 do roku 2015 v rôznych pracovných pozíciách, keď začal ako strediskový agronóm, neskôr pracoval ako agromechanizátor, hlavný krmovinár a svoje pôsobenie ukončil ako vedúci rastlinnej výroby, keď v tejto pozícii pracoval od roku 1984, čo bola v podstate funkcia výrobného námestníka so zameraním na poľnohospodársku výrobu. Od roku 2022 až do súčasnej doby je členom predstavenstva PD Mestečko, a to napriek svojmu odchodu do starobného dôchodku. Jednotlivé úseky PD Mestečko pravidelne navštevuje, vrátane hospodárskeho dvora v G.. Svedkovi bola rovnako na nahliadnutie predložená letecká snímka časti hospodárskeho dvora PD Mestečka v G., ktorá sa nachádza na čl. 346 spisu, k čomu svedok uviedol, že budova súp. č. XXX bola postavená ešte predtým, ako začal na bývalom JRD Mestečko pracovať okolo roku 1972 a bola nazývaná ako kôlna alebo garáže. Táto stavba slúžila predovšetkým na uskladnenie poľnohospodárskej techniky a jej opravy. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že sa jednalo taktiež o garáže s tým, že v prípade nadmernej úrody táto stavba slúžila aj na uskladnenie obilia a bola postavená okolo roku 1984. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že sa jedná o stavbu prístrešku, ktorý je zvonku opláštený plechom, táto stavba bola postavená okolo roku 1984 a slúžila na uskladnenie strojov pre živočíšnu výrobu. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že táto stavba sa začala realizovať okolo roku 1982 a bola dokončená v roku 1984, pričom

slúžila na uskladnenie umelých hnojív. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že táto stavba sa začala realizovať v roku 1980 a do užívania bola daná okolo roku 1982, pričom sa jednalo o slamové veže, slúžiace na uskladnenie porezanej slamy. K budove súp. č. XXX svedok uviedol, že táto stavba sa začala realizovať okolo roku 1977, dokončená bola v roku 1980 a bola využívaná ako pozberová linka, v ktorej sa čistilo a sušilo obilie. Podľa svedka medzi jednotlivými stavbami boli vybudované spevnené plochy z liateho betónu alebo z naukladaných panelov a tieto boli budované priebežne s budovaním jednotlivých stavieb. Podľa svedka oplotenie hospodárskeho dvora PD Mestečko v Dohňanoch bolo vybudované ešte pred jeho pôsobením, pričom jeho hranice až do súčasnej doby sa nemenili. Časť parc. č. KN C XXX,XXX,XXX, XXX a XXX sa nachádza v rámci hospodárskeho dvora a časť týchto parciel sa nachádza za oplotením s tým, že táto časť sa vždy ako orná pôda využívala na obsev poľnohospodárskych plodín. Svedok uviedol, že pred stavbou súp. č. XXX

a medzi stavbami súp. č. XXX a XXX sú umiestnené silážne vaky, tieto silážne vaky sa na uvedených miestach nachádzali umiestnené aj v minulosti a slúžili na uskladnenie siláže, ktorá bola skrmovaná hospodárskymi zvieratami. Pri stavbe súp. č. XXX bol vybudovaný hydrant, ktorý mal byť využívaný v prípade požiaru. Svedok J. M. K. tiež uviedol, že v rámci hospodárskeho dvora PD Mestečko v G. bola po roku 1991 vybudovaná len jediná stavba, a to stavba kravína, ktorá sa však nachádza v inej časti tohto poľnohospodárskeho dvora.

10. Z listinných dôkazov, ktoré žalovaný predložil a ktoré sa nachádzajú na čl. 382-396 spisu vyplýva, že rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 11.12.1980 č. ÚP-1941/1980-327.3-A/2. bola M. C. v rámci jeho areálu hospodárskeho dvora v G. povolená stavba 2ks slamové veže. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 18.3.1982 č. ÚP-1909,1910/81-327.3-A/2 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie na stavbu týchto slamových veží. Podľa žalovaného sa jednalo o stavbu súp. č. XXX. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 20.5.1977 č. Vyst.-1150/1977-327.3-A/2 bolo rozhodnutie o povolení stavby pre M. C. v obci G., a to sklad strojov - pozberovej linky. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 16.1.1980 č. ÚP-18/1980-327.3-A/2 došlo k skolaudovaniu stavby pozberovej linky a výrobné tvarovaných krmív JRD C. v G., pričom podľa tvrdenia žalovaného sa jedná o stavbu so súp. č. XXX. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 11.10.1972

č. 2672/1972-203-2-A/10 bola žalovanému v jeho areáli hospodárskeho dvora v G. povolená stavba kôlne na stroje s tým, že podľa žalovaného sa jedná o stavbu súp. č. XXX. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 2.9.1982

č. ÚP-1132/82-327.3-A/20 bola žalovanému povolená stavba hangárový sklad krmív a rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 31.10.1984

č. ÚP/1249/84-327-3-A/2 bola uvedená stavba hangárový sklad krmív skolaudovaná. Podľa žalovaného sa jedná o stavbu súp. č. XXX. Rozhodnutím bývalého H. S. O. D. K. zo dňa 20.10.1962 č. Vyst.-2569/1962 bola žalovanému v areáli jeho hospodárskeho dvora v G. povolená výstavba ciest. Podľa žalovaného sa jedná

o plochy spevnené liatym betónom, prípadne naukladanými betónovými panelmi.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že z pozemkov, ktorých je žalobkyňa 1/ výlučným vlastníkom a ktoré má zapísané na LV č. XXX k. ú. G., užíva žalovaný bez uzatvorenia nájomnej zmluvy, resp. inej obdobnej zmluvy a to nehnuteľnosti: parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m², parc. č. KN E XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m², a parc. č. KN E XXX-orná pôda o výmere XXX m²

v celom ich rozsahu. Pozemky žalobcu 2/, ktoré má ako výlučný vlastník zapísané na LV

č. XXXX, a to parc. č. KN E XXX - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. KN E XXX/X - orná pôda o výmere XXX m², rovnako v celom ich rozsahu užíva žalovaný bez právneho dôvodu, t.j. bez uzatvorenia riadnej nájomnej alebo inej obdobnej zmluvy, pričom užívanie týchto nehnuteľností zo strany žalovaného trvalo aj v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019. Pred podaním žaloby medzi stranami prebiehali mimosúdne rokovania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody, keď bolo nesporné, že žalovaný pozemky žalobcov užíva v celom ich rozsahu. Spornou zostala otázka výšky nájomného, resp. výšky bezdôvodného obohatenia za rozhodné obdobie. Vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením Geodetického protokolu

a jeho Dodatku č. 1, ktorý na objednávku žalovaného vyhotovil autorizovaný geodet a kartograf J. C. L. ohľadne zamerania skutkového stavu a prešetrenia právneho stavu v areáli žalovaného v hospodárskom dvore Dohňany ohľadne parciel KN E XXX-XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX, XXX/X k. ú. G., ako i

vykonanou obhliadkou na mieste samom zo strany súdu mal súd prvej inštancie za preukázané, že časť pozemkov, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré vlastnícky patria žalobcom, žalovaný užíva v rámci svojho areálu hospodárskeho dvora

v G. a tieto sú zastavané stavbami, ktoré žalovaný vybudoval do 24.6.1991 a ktoré slúžia na poľnohospodárske účely. Jedná sa pritom o časť parcely č. KN E XXX o výmere XX m², o časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², o časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², o časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m² a o celú výmeru parciel č. KN E XXX/XXX, KN E XXX, KN E XXX/X a KN E XXX/XXX. Časť parciel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sa nachádza mimo areálu hospodárskeho dvora žalovaného v G. a žalovaným sú využívané na obsev a pestovanie poľnohospodárskych plodín. Jedná sa o časť parcely č. KN E XXX o výmere XXX m², o časť parc. č. P. A. XXX o výmere XXX m², o časť parc. č. KN E XXX o výmere XXX m², o časť parc. č. KN E XXX o výmere XX m² a o parc. č. KN E XXX v celej jej výmere XXX m². Pokiaľ ide o časť parciel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré sa nachádzajú v rámci hospodárskeho dvora žalovaného v G., tieto sú zastavané stavbami žalovaného, ohľadne ktorých je ako výlučný vlastník zapísaný na LV č. XXXX k. ú. G., pričom sa jedná o stavbu garáže so súp. č. XXX, ktorá je postavená na časti parc.

č. P. A. XXX/XXX, na časti parc. č. KN E XXX a na časti parc. č. KN E XXX/X. Ďalej sa jedná o stavbu garáže súp. č. XXX, ktorá je postavená na časti parc. č. KN E XXX/X, o stavbu skladu súp. č. XXX, ktorá je postavená na časti parc. č. KN E XXX, o stavbu sklad súp. č. XXX, ktorá je postavená na časti parc. č. KN E XXX a na časti parc. č. KN E XXX/X, o stavbu sklad súp. č. XXX, ktorá je postavená na časti parc. č. KN E XXX/XXX, na časti parc. č. KN E XXX a o stavbu sklad súp. č. XXX, ktorá je postavená na parc. č. KN E XXX/X. Na zvyšnej časti parciel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré sa nachádzajú v areáli hospodárskeho dvora žalovaného v G., sú vybudované spevnené betónové plochy, ktoré, ako bolo zistené na obhliadke na mieste samom, sú využívané žalovaným v rámci jeho poľnohospodárskej výroby na manipuláciu s poľnohospodárskymi strojmi, na skladovanie podstielkovej slamy, na uskladnenie trávnej senáže, parkovanie poľnohospodárskych strojov a iné činnosti, ktoré súvisia s poľnohospodárskou výrobou žalovaného.

12. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca, bývalé JRD C., uvedené stavby súp. E. XXX, E. XXX, E. XXX, E. XXX, E. XXX a č. XXX, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX k. ú. G., vrátane spevnených betónových plôch, ktoré sa medzi týmito stavbami nachádzajú, vybudoval v termíne do 24.6.1991, čo bolo preukázané vykonanými dôkazmi, a to výpoveďami svedkov F. B. a J. M. K. a tiež oboznámením žalovaným predloženými listinnými dôkazmi, a to jednotlivými rozhodnutiami bývalého H. S. O. D. K., ktorými bolo rozhodnuté o povolení a kolaudácii stavieb súp. E. XXX, E. XXX, E. XXX a č. XXX. Výpoveďami uvedených svedkov bolo zároveň preukázané, že časti pozemkov žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré sa nachádzajú mimo areálu hospodárskeho dvora žalovaného v G., ako aj časti pozemkov žalobcov, ktoré sa nachádzajú v rámci areálu uvedeného hospodárskeho dvora, ako aj stavby, ktorými sú zastavené, boli v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 využívané výlučne na poľnohospodársku výrobu.

13. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný užíval v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 pozemky žalobcov, zapísané na LV č. XXX a na LV č. XXXX k. ú. G. bez právneho dôvodu tak, že mu vzniká bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o povinnosť žalovaného vydať žalobcov bezdôvodné obohatenie, vychádzal súd z ustanovenia § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný právo žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia nepopieral, nepopieral ani skutočnosť, že sporné nehnuteľnosti žalobcov v rozhodnom období užíval bez právneho dôvodu v celom ich rozsahu, pričom spornou medzi stranami konania sa stala len výška tohto bezdôvodného obohatenia. V súdnej praxi už bol ustálený názor, že výšku bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v užívaní nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, možno určiť peňažnou čiastkou, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným v danom mieste a čase na užívanie obdobných nehnuteľností, spravidla práve formou nájmu. Súdna prax sa ustálila na tom právnom závere, že bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu možno priznať len v takej výške, ktorá zodpovedá nájomnému, na ktoré by ten, na ktorého úkor bolo obohatenie získané, mal nárok v prípade uzavretia nájmovej zmluvy.

14. Žalobcovia sa podanou žalobou v tomto konaní domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie ich pozemkov zo strany žalovaného bez právneho dôvodu spätne za obdobie 2 rokov, t.j. v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019. Pre celé toto dvojročné obdobie pre účely aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z. je potrebné skúmať, či pozemky vo vlastníctve žalobcov boli žalovaným užívané na poľnohospodárske účely. Okrem toho, pokiaľ ide o nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od účinnosti zákona

č. 291/2017 Z.z., t.j. od 1.5.2018 nebolo podmienkou okrem posúdenia zastavených pozemkov žalobcov, či išlo o pozemky na poľnohospodárske účely v zmysle tohto zákona aj posudzovanie, do akého obdobia boli stavby na pozemkoch, slúžiace na poľnohospodárske účely, postavené. Pre obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018 zákon č. 504/2003 Z.z. definoval pozemok na účely tohto zákona ako pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.6.1991. Z uvedeného teda vyplýva, že podmienkou aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z. bolo predovšetkým zistenie účelu užívania pozemkov, t.j. či tieto boli užívané na poľnohospodárske účely a pre obdobie pred 1.5.2018 pre zastavené pozemky aj to, či išlo o stavby, postavené do 24.6.1991, keď po 1.5.2018 táto podmienka odpadla.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že pozemky žalobcov v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 boli žalovaným využívané na poľnohospodárske účely a stavby, ktoré sa na nich nachádzajú, boli postavené do 24.6.1991. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia pre obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018 bolo preto potrebné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z., účinného do 30.4.2018 a pre obdobie od 1.5.2018 do 28.8.2019 ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z., účinného od 1.5.2018.

16. Okresný úrad Považská Bystrica, pozemkový a lesný odbor v písomnej správe zo dňa 20.1.2021 súdu oznámil, že obvyklá výška nájmu za 1 hektár poľnohospodárskej pôdy v k. ú. G. podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z., účinného od 1.5.2018 za rok 2018 predstavovala sumu 15,92 eur a za rok 2019 16,06 eur. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z., účinného do 30.4.2018 mala byť výška nájomného za užívanie pozemkov žalobcov v rozhodnom období od 28.8.2017 do 30.4.2018 určená ako najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy, určenej podľa osobitného predpisu. V tomto smere ani jedna zo strán dokazovanie nenavrhol vykonať, čo žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 19.3.2024 odôvodnil predpokladanou výškou nákladov na takéto dokazovanie, ktorým by bezpochyby bolo vyhotovenie znaleckého posudku. Vychádzajúc z ustanovenia § 185 ods. 2 CSP, preto súd takýto dôkaz, ktorý ani jedna zo strán nenavrhol, t.j. znalecké skúmanie za účelom výšky obvyklej ceny nájmu pre obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018 nevykonával. Pre uvedené rozhodné obdobie za účelom zistenia výšky bezdôvodného obohatenia žalovaného súd prevzal obvyklú výšku nájomného za rok 2018, ktorá podľa spomínaného oznámenia H. I. D. K., pozemkový a lesný odbor, predstavovala sumu 15,92 eur/1 hektár poľnohospodárskej pôdy v k. ú. G., a to podľa citovaného zákonného ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z., účinného od 1.5.2018. Takýto výpočet pritom žalovaný nenamietal, hoci bol preňho nepriaznivý, vychádzajúc zo všeobecného poznania, že ceny nájmu nehnuteľností, vrátane poľnohospodárskej pôdy narastajú. Vychádzajúc potom z uvedeného, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, t.j. žalovaného zaviazal

k povinnosti zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 22,76 eur a žalobcovi v 2. rade sumu 8,15 eur v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov s 5% úrokom z omeškania ročne od uplatnenia nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. od 28.8.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že vo zvyšku súd žalobu žalobcov zamietol.

17. V tejto súvislosti, pokiaľ ide o zamietnutie zvyšku žaloby žalobcov, treba uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané aj to, že žalovaný v rozhodnom období do konca roku 2019 prenajímal v jednej zo svojich stavieb, postavenej na pozemku, ktorá je predmetom tohto konania v rámci areálu hospodárskeho dvora v G. dve garáže, ktorých celkový rozmer na obhliadke vykonanej súdom na mieste samom, bol zistený v miere 11,40 m x 9,60 m. Nájomcom týchto dvoch garáží bola spoločnosť R., L. so sídlom L. XXXX/X, D., ktorá ich využívala na servis a opravy svojich nákladných motorových vozidiel. Vychádzajúc z celkovej výmery oboch prenajímaných garáží ako aj zo skutočností, že žalovaný má rovnako ako každé iné poľnohospodárske družstvo v záujme dosahovania zisku podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, vložka č. 140/R, v predmete činnosti okrem poľnohospodárstva aj prenájom nehnuteľností, bytových a nebytových priestorov a ďalšie podnikateľské aktivity, z uvedeného zistenia nie je možné vyvodiť, že by pozemky žalobcov, ktoré sú predmetom

tohto konania, bolo možné hodnotiť inak ako pozemky, využívané na poľnohospodárske účely. Toto konštatovanie ako už bolo uvedené, možno vyvodiť z výsledkov vyššie uvedeného dokazovania, ktoré súd v tomto konaní vykonal.

18. Žalobcovia boli v konaní vzhľadom na uplatnenú výšku svojho nároku úspešní len v nepatrnej časti s tým, že súd ich žalobu v prevažnej časti zamietol. Preto súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie. Namietali, že rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny, nezákonný a v rozpore s ústavou Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie (najmä vo vzťahu k určeniu výšky bezdôvodného obohatenia) dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. v platnom znení, súd prvej inštancie tiež (najmä vo vzťahu k určeniu výšky bezdôvodného obohatenia) vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. v platnom znení, zároveň súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (najmä zmätočnosť a nepreskúmateľnosť odôvodnenia predmetného rozsudku a porušenie princípov kontradiktórneho procesu), čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. v platnom znení a konanie má inú vadu (spočívajúcu najmä v retroaktívnej aplikácii právneho predpisu), čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. v platnom znení. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci nepostupoval v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, prijal opätovne rovnaké nesprávne a nezákonné rozhodnutie. Poukázali na výpovede svedkov F. B. a J. M. K., ktoré sú neobjektívne, nedôveryhodné a účelové. Z výpovede svedkov vyplýva, že ani jeden zo svedkov nepracovali u žalovaného v rozhodnom období (svedok F. B. pracoval u žalovaného od roku 1974 až do roku 2013 a svedok J. M. K. pracoval u žalovaného v období od roku 1977 do roku 2015“). Svedkovia nemôžu disponovať relevantnými informáciami, pokiaľ ide o spôsob užívania dotknutých pozemkov v rozhodnom období (od 28.08.2017 do 28.08.2019). A navyše, uvedení svedkovia sú členmi predstavenstva žalovaného, teda výkonného – štatutárneho orgánu družstva, ako i členmi žalovaného. V prípade výpovede uvedených svedkov ide de facto o výpoveď samotného žalovaného, a nie o výpoveď svedkov. Svedkovia sú zainteresovaní, pokiaľ ide o výsledok tohto konania, ich objektívnosť a nestrannosť je týmto výrazne spochybnená. Pred svojou výpoveďou komunikovali s inými osobami o predmete tohto konania, teda mali vedomosť o tom, čo má byť predmetom ich výsluchu. Z obsahu výpovede uvedených svedkov možno dôjsť k záveru, že títo svedkovia mohli byť pred svojou výpoveďou inštruovaní, ako majú vypovedať, pričom ich výpoveď mohla byť vopred pripravená. O uvedenom svedčí napr. aj tá skutočnosť, že svedok J. M. K. vo svojom výsluchu až nereálne detailne uvádzal jednotlivé informácie najmä o roku výstavby tej - ktorej stavby. Žalobcovia majú za to, že je objektívne nemožné, aby svedok bez akýchkoľvek inštrukcií a akejkolvek prípravy pred svojim výsluchom, s odstupom niekoľkých desaťročí disponoval podrobnými informáciami (hoci len i domnelými/tvrdenými) o roku výstavby jednotlivých stavieb. Žalobcovia v súvislosti s výpoveďami uvedených svedkov okrem vyššie uvedených skutočností ďalej poukazujú i na skutočnosť, že výpovede uvedených svedkov sú navyše v rozpore

s listinnými dôkazmi, ktoré v konaní predložil samotný žalovaný – k uvedenému napr.:

cit. z bodu 25. odôvodnenia predmetného rozsudku : „Svedok J. M. K. tiež uviedol, že v rámci hospodárskeho dvora PD Mestečko v G. bola po roku 1991 vybudovaná len jediná stavba, a to stavba kravína, ktorá sa však nachádza v inej časti tohto poľnohospodárskeho dvora.“, cit. z bodu 18. odôvodnenia predmetného rozsudku : „...na tomto hospodárskom dvore sa od roku 1951 dobudovali stavby: v roku 1960 - kôlna, v roku

1961 - kravín, v roku 1963 - VN a NN sieť pre JRD, v roku 1982 - hangárový sklad krmiva,

v roku 1983 - mechanizovaný sklad sena, v roku 1986 - sociálno-prevádzková budova, v roku 1987 - poľná cesta, v roku 1988 - kravín ORAVAN a v roku 1989 - kravín“. Ako vyššie uvedený prípad demonštruje, hoci svedkovia na pojednávaní sebavedomo vyhlasovali roky postavenia jednotlivých budov, pri konfrontácii s listinnými dôkazmi sa tieto ich vyjadrenia preukázali ako nepravdivé. Nakoľko žalovaný do dnešného dňa nepredložil relevantné listinné dôkazy (najmä v rozsahu kolaudačných rozhodnutí jednotlivých budov) mohli žalobcovia porovnávať obsah výpovede s listinnými dôkazmi

výhradne len v čiastočnom rozsahu, a to vo vzťahu k tým budovám, ku ktorým je preukázaný čas ich vystavania (čo sú však budovy mimo dotknutého územia areálu žalovaného, ktoré sa konania netýkajú). Z výpovede uvedených svedkov nemožno považovať za riadne dôkazy v konaní, ktoré by objektívne a preukázateľne potvrdili akékoľvek skutkové či právne tvrdenia žalovaného v konaní – či už ohľadom spôsobu užívania dotknutých pozemkoch žalobcov alebo stavieb žalovaného postavených na dotknutých pozemkoch žalobcov v rozhodnom období, alebo dátumu postavenia jednotlivých stavieb. Listinné dôkazy predložené žalovaným po doplnení dokazovania nepreukazujú relevantné skutočnosti a to dátum postavenia jednotlivých stavieb. Rozhodnutie odboru výstavby a vodného hospodárstva Rady H. D. K. č. 5944/203-2-1960A/10 zo dňa 8.8.1960 sa vzťahuje k stavbe – kôlna. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady. Z uvedeného je zrejmé, že predmetné rozhodnutie sa týka úplne inej stavby. Z daného rozhodnutia nie je zrejmé, kde (na akej konkrétnej parcele) by mala byť daná stavba postavená, z rozhodnutia nevyplýva, že by daná stavba mala byť postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov. Predmetné rozhodnutie je povolením stavby – nejde

o kolaudačné rozhodnutie, ale o stavebné povolenie, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že daná stavba bola skutočne postavená, nepreukazuje, že bola postavená do 24.06.1991. Záznam z C. G. zo dňa 14.08.1961 : predmetný dokument sa týka studne k výstavbe váhy. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetný dokument sa týka úplne inej stavby. Okrem toho, z predmetného dokumentu nie je zrejmé ani súp. č. stavby, ani to, na akom pozemku/pozemkoch má byť daná stavba postavená, t. j. predmetný dokument nepreukazuje, že daná stavba v zmysle predmetného dokumentu má byť postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetný dokument nie je relevantný v konaní a nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Rozhodnutie ONV v D. K. č. Výst. 2569/1962 zo dňa 22. 10. 1962 o povolení stavby ciest po hospodárskom dvore pre JRD G.: predmetné rozhodnutie sa týka povolenia ciest po hospodárskom dvore. Z predmetného rozhodnutia však nevyplýva, na akých konkrétnych pozemkoch mali byť dané cesty postavené – nie je preukázané, že mali byť postavené aj na dotknutých pozemkoch žalobcov. Ide len o povolenie na vybudovanie ciest po hospodárskom dvore – nejde o kolaudačné rozhodnutie, ale o stavebné povolenie, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že dané cesty boli postavené do 24.6.1991. Rozhodnutie ONV - odbor výstavby a územného plánovania D. K. č. Výst. 2672/1972-203-2-A/10 zo dňa 11.10.1972 : predmetné rozhodnutie sa vzťahuje k stavbe – kôlna na stroje. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady. Už z uvedeného je zrejmé, že predmetné rozhodnutie sa zjavne týka úplne inej stavby. Z rozhodnutia nie je zrejmé ani súp. č. stavby, ani to, na akom pozemku/pozemkoch má byť daná stavba postavená, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že stavba v zmysle predmetného rozhodnutia je postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov. Rozhodnutie je povolením stavby – nejde o kolaudačné rozhodnutie, ale o stavebné povolenie. Predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že daná stavba v zmysle predmetného rozhodnutia bola postavená do 24.06.1991. Kolaudačné rozhodnutie H.

O. D. K. č. ÚP-18/1980-327.3-A/2 zo dňa 16.1.1980 pre M. C.

- pozberová linka a výrobňa tvarovaných krmív: predmetné rozhodnutie sa týka stavby

- pozberová linka a výrobňa tvarovaných krmív. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady a rozhodnutie sa týka úplne inej stavby. Z rozhodnutia nie je zrejmé ani súp. č. stavby, ani to, na akom pozemku/pozemkoch má byť daná stavba postavená, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že stavba v zmysle predmetného rozhodnutia je postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Rozhodnutie ONV, odbor výstavby a územného plánovania D. K. č. ÚP - 1941/1980-327.3-A/2 zo dňa 11. 12. 1980 o povolení stavby slamové veže 2 ks pre stavebníka JRD „C.“ C. : predmetné rozhodnutie sa týka stavby – slamová veža 2 ks. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady. Predmetné rozhodnutie sa týka úplne inej stavby a z rozhodnutia vyplýva, že dané stavby mali byť postavené na pozemku parc č. XXX, t. j. nie na dotknutých pozemkoch žalobcov. Rozhodnutie je povolením stavby – nejde o kolaudačné rozhodnutie, ale o stavebné povolenie a nepreukazuje, že dané stavby boli postavené do 24.06.1991. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Kolaudačné rozhodnutie ONV, odbor výstavby a územného plánovania D. K. č. ÚP - 1909/1910/81-327.3-A/2 zo dňa 18.3.1982 – na slamové

veže a rozšírenie čerpacej stanice PHM v hospodárskom dvore G. a rozšírenie čerpacej stanice PHM pre JRD v C. : rozhodnutie sa týka stavby – slamové veže a rozšírenie čerpacej stanice PHM. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené iné stavby – garáže/sklady. Z rozhodnutia nie je zrejmé ani súp. č. stavieb, ani to, na akom pozemku/pozemkoch majú byť dané stavby postavené, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že stavby v zmysle predmetného rozhodnutia sú postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov. Dané rozhodnutie súvisí s dokumentom : „Rozhodnutie ONV, odbor výstavby a územného plánovania D. K. č. ÚP - 1941/1980-327.3-A/2 zo dňa

11.12.1980 o povolení stavby slamové veže 2 ks pre stavebníka JRD „C.“ C.“,

v zmysle uvedeného dokumentu mali byť dané stavby postavené na pozemku parc. č. XXX, t. j. nie na dotknutých pozemkoch žalobcov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní

- ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Kolaudačné rozhodnutie ONV, odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva v D. K. č. OPLVH 1314/7982-405 zo dňa 24.6.1982

o povolení užívania stavby Aknaglobus 100 m³ v Dohňanoch : rozhodnutie sa týka stavby

–Aknaglobus. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené úplne iné stavby

– garáže/sklady, pričom jediný aknaglobus sa nachádza výhradne mimo areálu poľnohospodárskeho družstva, na pozemku vo vlastníctve tretích osôb. Predmetné rozhodnutie sa týka úplne inej stavby. Z predmetného rozhodnutia nie je zrejmé ani súp. č. stavby, ani to, na akom pozemku/pozemkoch má byť daná stavba postavená, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že stavba v zmysle predmetného rozhodnutia je postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Zo stavebného povolenia vydaného ONV, odbor územného plánovania D. K. č. ÚP - 1132/82-327.3-A/2 zo dňa 2.9.1982 pre stavebníka JRD „C.“ C. na stavbu hangárový sklad krmív v kat. území G. v areáli hospodárskeho dvora JRD vyplýva, že stavebné povolenie sa týka stavby - hangárový sklad krmív, ktorý má byť postavený na pozemku č. XXXX. V zmysle katastrálnej mapy sa na pôvodnom pozemku č. XXXX, ktorý bol zjavne rozdelený geometrickým plánom, nachádzajú viaceré stavby žalovaného (takmer všetky stavby v areáli žalovaného). Predmetné stavebné povolenie nepreukazuje, že sa daná stavba nachádza práve na dotknutých pozemkoch žalobcov. Okrem toho, stavebné povolenie nepreukazuje, že daná stavba bola postavená do 24.6.1991. Toto by mohlo preukázať len kolaudačné rozhodnutie, nie stavebné povolenie. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné stavebné povolenie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Kolaudačné rozhodnutie vydané ONV, odbor ÚP D. K. č. ÚP - 1249/84-327/3-A/2 zo dňa 31.10.1984 pre M. „C.“ C. na hangárový sklad krmív : rozhodnutie sa týka stavby –. hangárový sklad krmív.

Z daného rozhodnutia nie je zrejmé ani súp. č. stavby, ani to, na akom pozemku/pozemkoch má byť daná stavba postavená, t. j. predmetné rozhodnutie nepreukazuje, že stavba v zmysle predmetného rozhodnutia je postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov, ani to, že by sa jednalo o jednu zo v súčasnosti na príslušnom LV evidovaných stavieb stojacich na pozemkoch žalobcov. Tiež treba poukázať na skutočnosť, že ak dané rozhodnutie súvisí s dokumentom: „Stavebné povolenie vydané ONV, odbor územného plánovania D. K.

č. ÚP - 1132/82-327.3-A/2 zo dňa 2.9.1982 pre stavebníka M. „C.“ C. na stavbu hangárový sklad krmív v kat. území G. v areáli hospodárskeho dvora JRD C.“,

v zmysle uvedeného dokumentu mala byť daná stavba postavená na pozemku parc. č. XXXX, pričom v zmysle katastrálnej mapy sa na pôvodnej parc. č. XXXX nachádzajú viaceré stavby žalovaného (takmer všetky stavby v areáli žalovaného), avšak nie je preukázané, že daná stavba sa nachádza práve na dotknutých pozemkoch žalobcov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nijako nepreukazuje tvrdenia žalovaného

v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Z nákresu kôlne na hospodárske stroje predložený Odboru výstavby vodného hospodárstva rady H. D. K. z decembra 1958 vyplýva, že sa týka kôlne. Na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené úplne iné stavby – garáže/sklady. Z uvedeného je zrejmé, že predmetný nákres sa zjavne týka úplne inej stavby. Okrem toho, predmetný nákres nie je spôsobilý riadne preukázať tvrdenia žalovaného v konaní, t. j. ani dátum postavenia danej stavby. Predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní

a nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní, že stavba bola postavená do 24.6.1991. Šalovací výkres prízemnia, armovací výkres na stavbu kôlne na hospodárske stroje predložený Odboru výstavby a vodného hospodárstva rady H. D. K. z decembra 1958 sa týka stavby kôlne, pričom na dotknutých pozemkoch žalobcov sú postavené stavby – garáže/sklady. Už

z uvedeného je zrejmé, že predmetný nákras sa zjavne týka úplne inej stavby a nákras nie je spôsobilý riadne preukázať tvrdenia žalovaného v konaní, t. j. ani dátum postavenia danej stavby. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je relevantné v konaní a nepreukazuje tvrdenia žalovaného v konaní - ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Technická správa k zastavovacej štúdii M. G. tvrdenia žalovaného nepreukazuje, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov, bola postavená do 24.6.1991. Grafické znázornenie mapy KN a prešetrovaných KN E parciel nepreukazuje, že dotknuté pozemky žalobcov a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli

v rozhodnom období žalovaným užívané na poľnohospodárske účely, ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Predložená letecká snímka nepreukazuje stav v rozhodnom období, že dotknuté pozemky žalobcov a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli

v rozhodnom období žalovaným užívané na poľnohospodárske účely, ani to, že akákoľvek stavba žalovaného, postavená na dotknutých pozemkoch žalobcov bola postavená do 24.6.1991. Súd prvej inštancie po vydaní uznesenia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, avšak doplneným dokazovaním neboli preukázané relevantné skutočnosti v konaní – nebolo preukázané, že žalovaný dotknuté pozemky žalobcov a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov v rozhodnom období užíval na poľnohospodárske účely, a že stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.6.1991. Súd prvej inštancie vo vzťahu k dátumu vybudovania stavieb na dotknutých pozemkoch žalobcov a vo vzťahu k účelu ich využívania vychádzal z Geodetického protokolu a Dodatku č. 1, a z obhliadky na mieste samom vykonanej zo strany súdu prvej inštancie, pričom ani Geodetický protokol a Dodatok č. 1, ani vykonaná obhliadka na mieste samom nepreukazujú dátum vybudovania stavieb na dotknutých pozemkoch žalobcov ani účel ich využívania

v rozhodnom období t. j. v období od 28.8.2017 do 28.8.2019. Geodetický protokol a Dodatok č. 1, ako i vykonaná obhliadka na mieste samom opisujú stav v čase vyhotovenia Geodetického protokolu a Dodatku č. 1 resp. v čase vykonania obhliadky, pričom v súvislosti s dátumom vybudovania stavieb na dotknutých pozemkoch žalobcov ani v súvislosti s ich užívaním

v rozhodnom období nie sú relevantné. Geodetický protokol a Dodatok č. 1 zohľadňujú tvrdenia žalovaného, na ktorého objednávku boli tieto dokumenty vyhotovené – nepreukazujú, že stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli vybudované do 24.06.1991 ani účel ich využívania v rozhodnom období. Čo sa týka vykonanej obhliadky na mieste samom, ani obhliadka na mieste samom nepreukazuje dátum vybudovania stavieb postavených na dotknutých pozemkoch žalobcov, ani účel ich využívania v rozhodnom období – zo zápisnice súdu z vykonanej obhliadky vyplýva, že prevažná časť stavieb postavených na dotknutých pozemkoch žalobcov sú garáže, pričom počas obhliadky boli sprístupnené len niektoré z nich (hoci právny zástupca žalobcov žiadal o sprístupnenie všetkých garáží - vid' zápisnicu

z obhliadky cit. zápisnice zo dňa 17.07.2020: otvoril všetky garáže v budovách, ktoré sú postavené sčasti na parc. č. KN E XXX/X, tejto jeho požiadavke súd nevyhovel, žalovaného požiadal o otvorenie len tých garáží, ktoré sa nachádzajú na parc. č. KN E XXX/X.“ – čím došlo k porušeniu kontradiktórnosti procesu a zásahu do práva na spravodlivý proces), pričom vo väčšine stavieb postavených na častiach dotknutých pozemkov žalobcov sa v deň obhliadky nenachádzali nijaké skladové zásoby, technika, či čokoľvek zodpovedajúce žalovaným tvrdenému rozsahu poľnohospodárskej činnosti a tieto stavby boli takmer úplne prázdne

– v stavbách sa v prevažnej miere nachádzali len malé zvyšky hnojív (v počte niekoľkých kusov- nezodpovedajúc tvrdenému rozsahu poľnohospodárskej činnosti žalovaného), či rozsypané piliny za účelom vytvorenia dojmu využívania priestorov na poľnohospodárske účely (vid' napr. zápisnicu z obhliadky cit. zápisnice zo dňa 17.07.2020: „V predmetnej budove, resp. v jej časti, ktorá sa nachádza na parc. č. KN E XXX/X sa nachádzajú len zvyšky umelých hnojív, rozsypané po podlahe, ktorá je rovnako zabetónovaná. Na časti uvedenej parcely

v ohliadanej budove sa na zemi taktiež nachádzajú rozsypané piliny.“) Žalovaný prezentoval dané garáže a sklady ako budovy, ktoré sú užívané na poľnohospodárske účely, v čase obhliadky uprostred leta, t. j. v čase najväčšej poľnohospodárskej aktivity nebolo v týchto priestoroch nič uskladnené a ani stroje, ktoré sa jednej z budov nachádzali, neboli funkčné. Súd prvej inštancie v bode 34. odôvodnenia predmetného

rozsudku uviedol, že časť parcel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sa nachádza mimo areálu hospodárskeho dvora žalovaného v Dohňanoch a žalovaným sú využívané na obsev a pestovanie poľnohospodárskych plodín. Uvedený záver súd prvej inštancie prevzal ako nepreukázané tvrdenia žalovaného v konaní. Poukázali na odsek 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď z citovaného vyplýva, že súd prvej inštancie mal z výpovede svedkov F. B.

a J. M. K., a z uvedených listinných dôkazov za preukázané, že stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.06.1991. Výpovede uvedených svedkov sú neobjektívne, nedôveryhodné a účelové, tieto nemožno považovať za riadne dôkazy v konaní, ktoré by potvrdili, že stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli vybudované do 24.06.1991. Pokiaľ ide o listinné dôkazy - rozhodnutia bývalého H. S. O. D. K., ktorými bolo rozhodnuté o povolení a kolaudácii stavieb súp. E. XXX, E. XXX, E. XXX a č. XXX, žalobcom nie je zrejmé, že by sa v spise nachádzali akékoľvek listinné dôkazy, ktoré by preukazovali, že bolo rozhodnuté o povolení a kolaudácii stavieb so súp. E. XXX, E. XXX, E. XXX a č. XXX. Nakoľko súd prvej inštancie v súvislosti s uvedeným nekonkretizuje údajné rozhodnutia o povolení a kolaudácii stavieb, v tejto časti je predmetný rozsudok súdu prvej inštancie absolútne nepreskúmateľný. V spise nie sú listinné dôkazy, ktoré by preukazovali, že bolo rozhodnuté o povolení a kolaudácii stavieb postavených na dotknutých pozemkoch žalobcov (t. j. stavby s. č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX). Súd prvej inštancie mal z výpovede svedkov F. B. a J. M. K. za preukázané, že časti pozemkov žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania

a ktoré sa nachádzajú mimo areálu hospodárskeho dvora žalovaného, ako aj časti pozemkov žalobcov, ktoré sa nachádzajú v rámci areálu uvedeného hospodárskeho dvora, ako aj stavby, ktorými sú zastavené, boli v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 využívané výlučne na poľnohospodársku výrobu. Žalobcovia okrem toho, že výpovede uvedených svedkov nemožno z vyššie uvedených dôvodov považovať za riadne dôkazy v konaní, poukazujú i na skutočnosť, že vzhľadom na skutočnosť, že vyššie uvedení svedkovia nepracovali u žalovaného v rozhodnom období, t. j. od 28.8.2017 do 28.8.2019 (čo vyplýva i z ich výpovedí), nie je možné, aby sa daní svedkovia mohli objektívne a relevantne vyjadriť k užívaniu predmetných pozemkov a stavieb v rozhodnom období t. j. od 28.8.2017 do 28.8.2019. Žalobcovia majú za to, že ani výsluchom svedkov F. B. a J. M. K., ani uvedenými údajnými listinnými dôkazmi nebolo v konaní relevantne preukázané, že stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.06.1991, ani že dotknuté pozemky žalobcov a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli v rozhodnom období využívané žalovaným výlučne na poľnohospodársku účely. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v odseku 38. je len konštatovaním súdu bez opory vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie neuviedol, na základe ktorých konkrétnych dôkazov dospel

k uvedenému záveru. Z vykonaných dôkazov v konaní nevyplýva, že by stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.06.1991, a že dotknuté pozemky žalobcov a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli v rozhodnom období od 28.8.2017 do 28.8.2019 využívané žalovaným výhradne na poľnohospodárske účely. Z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalovaný tieto v rozhodnom období užíval na iné ako poľnohospodárske účely, konkrétne na iné podnikateľské účely – nákladnú dopravu, prenájom garáží, či skladových priestorov, či dokonca umožnenie prevádzkovania opravovne nákladných motorových vozidiel tretích osôb.

Z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že na dotknutých pozemkoch žalobcov sú vybudované výhradne betónové a iné spevnené plochy, budovy garáží a budovy skladov, na ktorých žalovaný dlhodobo prevádzkuje svoje obchodné činnosti nesúvisiace s poľnohospodárstvom – a to najmä činnosti : neverejná cestná osobná doprava, pozemná doprava tovaru, cestná nákladná doprava, medzinárodná nákladná cestná doprava. Užívanie nehnuteľností žalobcov, či postavených na pozemkoch žalobcov sa tak nelimitovalo výhradne na 2 konkrétne garáže, ale zahŕňalo celý rozsah dotknutých pozemkov žalobcov. Poukázal na výpovede svedkov O. L., U. S., C. D. a O. E., ktorí tieto skutočnosti potvrdili. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že v rozhodnom období stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov

a dotknuté pozemky žalobcov reálne využíval výhradne na poľnohospodárske účely. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na dotknuté pozemky žalobcov nemožno aplikovať ust. zákona č. 504/2003 Z. z., pričom aplikácia ustanovení predmetného zákona je nesprávna a v rozpore s vykonaným dokazovaním na súde prvej inštancie. Vo vzťahu

k dotknutým pozemkom žalobcov nebolo v konaní na súde prvej inštancie preukázané, že by dotknuté pozemky žalobcov boli produkčne potenciou pôdou – práve naopak,

z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že prevažná časť dotknutých pozemkoch žalobcov je zastavaná stavbami žalovaného, resp. na prevažnej časti dotknutých pozemkoch žalobcov sa nachádzajú spevnené plochy. Pokiaľ ide o „pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991“ v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2018, žalobcovia poukazujú na skutočnosť, že v konaní na súde prvej inštancie nebolo preukázané, že by stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.06.1991, čo žalobcovia opakovane uviedli aj v tomto odvolaní vyššie. Pokiaľ ide o „iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté“ v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2018, a o pozemok „evidovaný v katastri nehnuteľností v registri „C“ ako zastavaná plocha a nádvorie, slúžiaci na poľnohospodárske účely alebo pozemok zastavaný stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely, alebo c) iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.“ v zmysle § 1 ods. 2) písm. b) a c) zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 30.04.2018, v zmysle uvedených definícií ide o „pozemok slúžiaci/ prenechaný, resp. stavba slúžiaca na poľnohospodárske účely“. V konaní na súde prvej inštancie nebolo preukázané, že by žalovaný užíval dotknuté pozemky žalobcov, alebo stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov v rozhodnom období t. j. od 28.8.2017 do 28.8.2019 na poľnohospodárske účely – práve naopak, ako vyplýva i z vyššie uvedeného, tieto boli využívané žalovaným v rozhodnom období t. j. od 28.8.2017 do 28.8.2019 na iné ako poľnohospodárske účely. Dotknuté pozemky žalobcov nespĺňajú základnú definíciu pozemku v zmysle príslušných ust. zákona č. 504/2003 Z. z. – a teda podľa tohto zákona ani nemožno ďalej postupovať pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia majú za to, že konajúci súd predmetnú vec nesprávne právne posúdil. Výšku bezdôvodného obohatenia v prejednávanej spore je nutné určiť podľa vyhl. č. 492/2004 Z.z. (t. j. v zmysle predloženého znaleckého posudku J. K.), o čom svedčia i nasledovné skutočnosti. Z listu Obce G. označenom ako „Územnoplánovacia informácia“ zo dňa 28. júna 2019, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku J. K. vyplýva, že v platnej územnoplánovacej dokumentácii obce sa niektoré dotknuté pozemky žalobcov, konkrétne nasledovné pozemky: parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G.

- parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G., parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G., parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G., parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G.

- parc. reg. KNE č. XXX/XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G., parc. reg. KNE č. XXX/XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G., nachádzajú mimo zastavaného územia obce, podľa záväznej časti ÚPN-O G. sa nachádzajú v plochách – územia priemyselnej výroby a skladov – ľahký priemysel, regulatív RV 01, 2NP a zvyšné dotknuté pozemky žalobcov, konkrétne nasledovné pozemky: parc. reg. KNE č. XXX (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G. a parc. reg. KNE č. XXX/X (Orná pôda) o výmere XXX m², k. ú. G. sa nachádzajú v zastavanom území obce, podľa záväznej časti sa nachádzajú v existujúcich plochách – územia poľnohospodárskej a živočíšnej výroby, regulatív RV 02, 2NP. V prípade pozemkov uvedených pod písmenom a) ide síce o pozemky mimo zastavaného územia obce, avšak v zmysle záväznej časti ÚPN-O G. sa tieto nachádzajú v plochách - územia priemyselnej výroby a skladov – ľahký priemysel, regulatív RV 01, 2NP, t. j. ide o stavebné pozemky (pozemky určené na stavbu) a v prípade pozemkov uvedených pod písmenom b)

o pozemky v zastavanom území obce. Podľa písm. E bodu 3.1 a bodu 3.1.1 prílohy

č. 3 k vyhláške č. 492/2004 Z. z. („E. 3.1 Pozemky sa pri použití metódy polohovej diferenciácie na účely tejto vyhlášky delia na skupiny :“, „E. 3.1.1. Pozemky na zastavanom území obcí, nepoľnohospodárske a nelesné pozemky mimo zastavaného územia obcí, pozemky

v zriadených záhradkových osadách, pozemky mimo zastavaného územia obcí určené na stavbu, pozemky v pozemkových obvodoch jednoduchých pozemkových úprav na usporiadanie vlastníckych a užívateľských pomerov k pozemkom, ktoré sa nachádzajú pod osídleniami marginalizovaných skupín obyvateľstva a v hospodárskych dvoroch“).

Z citovaného textu prílohy č. 3 k vyhláške č. 492/2004 Z. z. je zrejmé, že predmetná vyhláška v súvislosti s oceňovaním všeobecnej hodnoty pozemkov a teda aj sumy nájomného pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia (ktorá sa určuje na základe všeobecnej hodnoty pozemkov, čo vyplýva aj zo str. 9 znaleckého posudku J. K.) počíta práve s pozemkami, ktoré sú predmetom tohto konania. Pre stanovenie hodnoty dotknutých pozemkov žalobcov ako aj sumy nájomného pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia (ktorá sa určuje na základe všeobecnej hodnoty pozemkov, čo vyplýva aj zo str. 9 znaleckého posudku J. K.) je potrebné vychádzať z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. Skutočnosť, že žalobcom patrí nárok na

bezdôvodné obohatenie vo výške určenej podľa vyhl. č. 492/2004 Z. z. (t. j. v zmysle predloženého znaleckého posudku J. K.) prítom prvotne potvrdil i súd prvej inštancie, ktorý na základe žaloby žalobcov vydal platobný rozkaz – t. j. súd prvej inštancie prvotne vec právne posúdil tak, že vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia vychádzal z vyhl. č. 492/2004

Z. z.. Žalobcovia poukázali na rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky : rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/198/2015 zo dňa 16.06.2016, rozhodnutie Krajského súdu Trnava vo veci sp. zn. 24Co/185/2016 zo dňa 06.09.2017, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 108/2018, rozhodnutie ESLP – najmä vo veci Broniowski vs. Poľsko, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 92/2012,

I. ÚS 351/2010, I. ÚS 306/2010, IV. ÚS 71/2013). Zo zákona č. 504/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva jeho účel, ktorým je verejný záujem pri využívaní pozemkov v poľnohospodárstve

a lesníctve a podpora intenzívnej poľnohospodárskej výroby v zmysle využívania poľnohospodárskej pôdy. K takýmto účelom dotknuté pozemky žalobcov (zastavané plochy

a dokonca ani na nich postavené nehnuteľnosti) preukázateľne v rozhodnom období neboli

a ani nie sú žalovaným užívané. Užívanie dotknutých pozemkov žalobcov a na nich stojacich stavieb prevažne k iným obchodným aktivitám, ako je samostatná poľnohospodárska

výroba – a to najmä k nákladnej doprave a prenájmu nehnuteľností subjektom z odlišných sfér hospodárstva tak jednoznačne nepredstavuje podklad k tomu, aby mohlo byť konštatované, že

ustanovenia zákona č. 504/2003 Z. z. sú v danom prípade aplikovateľné, a ani k tomu, aby zjavné protiústavné porušovanie vlastníckeho práva žalobcov bolo posudzované cez prizmu absolútne

nesúvisiaceho verejného záujmu (na intenzívnej poľnohospodárskej výrobe) len preto, že podnikajúci subjekt je označený ako „poľnohospodárske družstvo“ a z toho dôvodu boli takéto preukázané (a i samotným žalovaným priznané) zásahy žalovaného do vlastníckeho práva žalobcov bagatelizované do

takej miery, že satisfakciou za ich vedomé a dlhodobé uskutočňovanie (t. j. za protiprávny postup) by bola súdom žalobcom priznaná len trhovo nekorešpondujúca náhrada vo výške niekoľkých desiatok

eur. Žalobcom patrí nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške určenej podľa vyhl. č. 492/2004 Z.z., preto bol súd prvej inštancie povinný postupovať v zmysle vyššie uvedeného tak, aby poskytol ochranu

vlastníckemu právu žalobcov a zároveň vyhodnotil neaplikovateľnosť zákona č. 504/2003 Z.z. pre nenaplnenie materiálnych podmienok na jeho aplikáciu v tomto konkrétnom prípade. A navyše, ak by

aj zákon č. 504/2003 Z. z. bol na prejednávanú vec aplikovateľný (čo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je), ust. § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.05.2018 je absolútne

nepoužiteľné. V konaní na súde prvej inštancie nebola preukázaná obvyklá výška nájmu za jeden hektár poľnohospodárskej pôdy za rok 2017 – t. j. za rozhodné obdobie od 28.8.2017 do 31.12.2017, pričom

Ministerstvo pôdohospodárstva v správe nevedlo evidenciu obvyklej výšky nájmu za rok 2017. Poukaz súdu prvej inštancie na postoj strán sporu v konaní, keď ani jedna zo strán nenavrhol dokazovanie t.j.

znalecké skúmanie za účelom výšky obvyklej ceny nájmu pre obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018, nie je dôvodný. Žalobcovia spolu s podanou žalobou predložili súdu riadny a relevantný znalecký posudok,

z ktorého je zrejmé výška bezdôvodného obohatenia. Namietali závery súdu prvej inštancie uvedené v odseku 40. odôvodnenia, keď súd prvej inštancie na jednej strane uvádza, že „bolo preukázané aj

to, že žalovaný v rozhodnom období do konca roku 2019 prenajímal v jednej zo svojich stavieb... dve garáže“, a na druhej strane uvádza, že „z uvedeného zistenia nie je možné vyvodiť, že by pozemky

žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, bolo možné hodnotiť inak ako pozemky, využívané na poľnohospodárske účely...“. Nie je možné na jednej strane konštatovať, že žalovaný prenajímal v

jednej zo stavieb dve garáže, a na druhej strane konštatovať, že by dotknuté pozemky žalobcov bolo možné hodnotiť inak ako pozemky využívané na poľnohospodárske účely. Rozhodnutie súdu prvej

inštancie je nesprávne, nezákonné a protiústavné, v rozpore s princípmi čl. 2 ods. 1 CSP. Rovnako odôvodnenie rozhodnutia je nepreskúmateľné a zmätočné, keď z predmetného rozsudku nie je zrejmé,

na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov súd prvej inštancie ustálil, že stavby postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli postavené do 24.06.1991 (najmä pri odkaze na listinné dôkazy

nijako nešpecifikuje konkrétne listinné dôkazy, z ktorých má vyplývať dátum postavenia tej ktorej stavby), - z predmetného rozsudku nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov súd prvej

inštancie ustálil, že dotknuté pozemky žalobcov

a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov boli žalovaným

v rozhodnom období využívané na poľnohospodárske účely, z rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s vykonaných dôkazmi, ktoré preukazujú, že dotknuté pozemky žalobcov

a stavby žalovaného postavené na dotknutých pozemkoch žalobcov žalovaný užíval na iné ako poľnohospodárske účely (napr. s výsluchmi svedkov na obhliadke, územným plánom a pod.), - z predmetného rozsudku nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil jednotlivé dôkazy preukazujúce

dlhodobé využívanie predmetnej časti areálu žalovaného na nákladnú kamiónovú dopravu, resp. prenájom garáží a parkovacích miest iným podnikateľským subjektom, predovšetkým v oblasti nákladnej kamiónovej dopravy a stavebníctva (predovšetkým jednotlivé svedecké výpovede, ktoré hovorili o užívaní nielen 2 garáží, ale

i ostatných spevnených plôch nachádzajúcich sa na pozemkoch žalobcov ako stojísk pre kamióny, či stavebné mechanizmy, či fakt, že predmetná časť, na ktorej sa nachádzajú dotknuté pozemky žalobcov je tak s ohľadom na druh stavieb (garáže/sklady) i na dlhodobé užívanie podľa územných plánov obce využívaná na nákladnú kamiónovú dopravu, či iný ľahký priemysel v kombinácii so skutočnosťou, že žalovaný sám na svojej webstránke ako miesto výkonu kamiónovej dopravy uvádza predmetný areál, v ktorom v iných častiach, s ohľadom

na stavby maštalí a pod. ani nie je reálne možné nákladnú kamiónovú dopravu vykonávať

- z predmetného rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie ustálil, že sa na prejednávanej vec aplikujú ust. zákona č. 504/2003 Z. z.; podľa názoru žalobcov, nemožno za riadne odôvodnenie považovať, keď súd prvej inštancie nevysvetlil aplikáciu zákonného ustanovenia na druh pozemkov, na ktoré sa podľa znenia zákonného ustanovenia toto nemôže použiť, - z predmetného rozsudku nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil znalecký posudok J. K., ktorý v konaní predložili žalobcovia, ani to, prečo súd prvej inštancie nevychádzal pri výške bezdôvodného obohatenia z tohto znaleckého posudku. Súd prvej inštancie v konaní nesprávne posúdil otázku náhrady trov konania, nakoľko pri otázke náhrady trov konania nezohľadnil okolnosti daného sporu, keď žalobcovia pristúpili k podaniu žaloby na súd z dôvodu, že žalovaný v rozhodnom období užíval dotknuté pozemky žalobcov bez právneho dôvodu t. j. bez uzatvorenia nájomnej zmluvy alebo inej obdobnej zmluvy, pričom za užívanie dotknutých pozemkov žalobcov neuhrádzal žalobcom odmenu. Nezohľadnil, že

v konaní na súde prvej inštancie bola preukázaná dôvodnosť podanej žaloby zo strany žalobcov ako i samotný nárok žalobcov voči žalovanému, čo vyplýva i z odôvodnenia predmetného rozsudku, z ktorého je zrejmé, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaný užíval v rozhodnom období od 28.08.2017 do 28.08.2019 dotknuté pozemky žalobcov bez právneho dôvodu, t. j. bez uzatvorenej nájomnej alebo inej obdobnej zmluvy, a že žalobcom za užívanie dotknutých pozemkov neuhrádzal nijakú odmenu. Nie je v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti, aby žalobcovia znášali negatívne dôsledky v podobe náhrady trov konania za procesnú pasivitu žalovaného i súdu prvej inštancie, ktorú potvrdil i odvolací súd vo svojom uznesení. Ak by žalovaný hneď spolu so svojim prvým vyjadrením plne a objektívne preukázal listinnými dôkazmi svoje tvrdenia o nevyhnutnosti aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z., dalo by sa hovoriť o tom, že žalobcovia mohli svoj postoj prehodnotiť a vziať svoje podanie späť, v dôsledku čoho by bolo možné uvažovať aj o priznaní náhrady časti trov konania žalovanému, avšak s ohľadom na fakt, že žalovaný až doteraz objektívne nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 504/2003 Z.z. vo vzťahu ani k jednej z dotknutých nehnuteľností, hoci dôkazné bremeno bolo na jeho strane, a prvé pokusy o dokazovanie v tomto smere podnikol žalovaný až po uznesení súdu druhého stupňa, ktorý dal žalobcom za pravdu čo do splnenia podmienok pre aplikáciu zákona č. 504/2003 Z.z. (v dôsledku čoho všetky úkony žalovaného do toho času možno posudzovať ako neehospodárne a neúčelné – nakoľko žalovaný nepreukazoval relevantné tvrdenia, ale v konaní nerelevantné tvrdenia) nemožno žalobcov spravodlivo zaviazat' k náhrade trov konania. Žalobcovia podanou žalobou chránili svoje zjavne porušené zákonné práva. S poukazom na okolnosti daného sporu ako i charakter strán sporu, bol daný dôvod postupu podľa § 255 ods. 2 za použitia § 257 CSP. Žalobcovia majú za to, že v danej veci, i v prípade ak by súd nevyhovel žalobe v celom rozsahu, existovali a naďalej existujú vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd náhradu trov nemal žalovanému priznať. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť A. B., N. E.,

nar. XX.XX.XXXX sumu vo výške 7 065,93 eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 28.08.2019 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. povinnosť žalovanému zaplatiť C. E., N. E., nar. XX.XX.XXXX sumu vo výške

2 712,72 eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 28.08.2019 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne si uplatnili trovy prvoinštančného ako i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že konanie prebieha od roku 2019, pričom strany sporu sa snažili o mimosúdnu dohodu. Podanie druhého odvolania žalobcami je účelové a námietky žalobcov nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, má základ vo vykonanom dokazovaní a oporu v zákone. Žaloba žalobcov nebola správne podaná, keď títo sa domáhali zaplataenia sumy pre žalobcu 1/ vo výške 7.065,93 eur a žalobcu 2/ sumy 2.712,72 eur s 5 %

úrokom z omeškania ročne od 28. 8. 2019 do zaplattenia a pri určovaní výšky vychádzali zo znaleckého posudku J. K..

J. K. nie je oprávnený stanovovať cenu za užívanie poľnohospodárskej pôdy využívanú na poľnohospodárske účely, nakoľko pôsobí ako znalec z odboru oceňovania stavieb a nehnuteľností. Žalobcovia nechcú akceptovať, že na daný spôsob užívania nehnuteľností má zákonodarca presne určenú metodiku. Súd sa riadil záverom vysloveným odvolacím súdom

a skúmal, aké je užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcov žalovaným, či je možné aplikovať zákon č. 504/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov pre sledované obdobie - tvoriace časť bezdôvodného obohatenia. Svedkovia J. F. B. a J. M. K. pravdivo opísali, kedy, ktoré nehnuteľnosti boli postavené, na čo boli využívané a to nielen v sledovanom období, ale až do súčasnosti. To, že zastávali rôzne funkcie, len umocňuje situáciu, pretože išlo o svedkov, ktorí vykonávali dôležité zodpovedné funkcie. J. B. prešiel viacerými profesnými zaradeniami od agrónoma, cez vedúceho strediska až po funkciu predsedu družstva, člena predstavenstva, ktorú zastáva do súčasnosti. J. K. patrí k najpovolanejším osobám zo strany žalovaného, ktorý v súčasnosti je nestranným dôchodcom, aktívne v družstve nepracuje, je členom Predstavenstva družstva. Teda mohli zodpovedne súdu objasniť, kedy, ktoré objekty sa stavali, na aký účel boli využívané, ako boli legalizované tieto stavby a na čo sú využívané až doposiaľ. Z ich svedeckých výpovedí došlo k jednoznačnému potvrdeniu pravdivosti tvrdení žalovaného, že všetky nehnuteľnosti boli využívané na poľnohospodársku výrobu, resp. poľnohospodársky účel, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj vykonanie ohliadky na mieste samom. V tejto súvislosti v rámci doplnenia dokazovania žalovaný poskytol celý rad dôkazov potvrdzujúcich, že objekty, ktoré stoja na pozemkoch žalobcov, boli projektované výlučne pre poľnohospodárske účely. Išlo o obdobie, kedy boli prísne sledované nielen prostriedky poskytované na tento účel, ale aj vykonávané kontrolné akcie zo strany štátnych riadiacich orgánov. To znamená, či sa výstavba realizovala v zmysle projektu, či sú na objekty stavebné povolenia, po skončení stavby kolaudačné rozhodnutia a pod. V tomto smere úplne jednoznačne a suverénne identifikovali obaja svedkovia tieto budovy, presne ich pomenovali, označili ich využitie, dôvody a čas ich výstavby. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalobcov, že výpovede svedkov nemožno považovať za riadne dôkazy. Žalobcovia mali právo na pojednávanie sa dostaviť, klásť svedkom otázky. Toto však nevyužili, lebo sa na pojednávanie ani raz nedostavili. Názor žalobcov, že svedkovia boli inštruovaní, ako majú vypovedať, je neakceptovateľný, pretože obaja svedkovia na družstve žili a pracovali tak, že

s týmto subjektom boli zžití, bol to výsledok ich práce, čo všetko za to obdobie vybudovali. Stavebné povolenia a kolaudačné rozhodnutia sú jasným dôkazom toho, že stavby a ich využitie potvrdzujú, že boli postavené dávno pred rokom 1991 a preto aplikácia špeciálnej právnej úpravy podľa zák. č. 504/2003 Z.z. je dôvodná. Súd prvej inštancie vykonal ohliadku na mieste samom, v nadväznosti na predložený geodetický protokol v znení Dodatku č. 1 a mal možnosť presvedčiť sa, na aké účely sa dané nehnuteľnosti využívajú. Mal za preukázané, že na iné účely než poľnohospodárske sa skutočne stavby nevyužívali ani v časovom období, ktoré je predmetom sporu, t. j. 28. 8. 2017 do 28. 8. 2019. Budovy slúžili skutočne ako sklady pre umelé hnojivá, rôzne chemické látky, ktoré používa žalovaný napr. na postreky. Žiadne dôkazy, že by boli využívané na iný účel, neboli zistené. Fyzicky sa celá táto linka v objekte nachádzala, pracovníci robili na nej údržbu práve pred blížiacimi sa zátevnými prácami. Svedkovia

J. B. a J. K. situáciu v družstve poznajú, sledujú výrobné procesy, využitie majetku, celkové hospodárske výsledky, oboznamujú sa s jednotlivými úkonmi, pretože sú stále členmi predstavenstva družstva – teda žalovaného. Žalovaný predložil dôkazy preukazujúce skutočnosť, že stavby žalovaného boli postavené do 24.6.1991. Žalobcovia v konaní preukázali prenájom dvoch garáží. Nepreukázali však, že by žalovaný vykonával nejaké iné obchodné činnosti, ktoré nesúvisia s poľnohospodárskou činnosťou. Práve naopak žalovaný jednoznačne preukázal využitie výhradne na poľnohospodárske účely všetkých ostatných pozemkov

a stavieb. Pozemky, ktoré sú mimo oploteného areálu v G., sú využívané len a len na poľnohospodárske účely. Jedná sa o ornú pôdu, ktorá je obhospodarovaná, každoročne slúži na pestovanie rôznych poľnohospodárskych plodín v zmysle osevných plánov žalovaného. Poukaz žalobcov na platobný rozkaz nie je dôvodný, nakoľko žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor a platobný rozkaz bol zrušený. Odvolávanie sa žalobcov na rôzne iné rozhodnutia, ktoré nesúvisia s daným prípadom, nie sú podstatné. Nesúhlasil v odvolaní žalobcov do trov konania. Žalobcovia tvrdia, že nie je v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti, aby znášali negatívne dôsledky v podobe náhrady trov konania za procesnú pasivitu žalovaného. Žalovaný v konaní nebol pasívny, všetky tvrdenia žalobcov vyvracal dôkazmi – listinnými dôkazmi, svedeckými výpoveďami, ohliadkou, mapovými podkladmi, fotodokumentáciou

a pod. Pred podaním žaloby ponúkol žalovaný žalobcom zámenu pozemkov, s čím nesúhlasili. Žalovaný sa nechal v konaní zastúpiť právnym zástupcom, s čím vznikli trovy. Žalobcovia sú v produktívnom veku a majú možnosť takto vzniknuté trovy, ktoré spôsobili, v prípade ich neúspechu zaplatiť. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdil a žalobcov zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Žalobcovia v písomnom vyjadrení uviedli, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že dotknuté pozemky žalobcov nespĺňajú definíciu pozemku v zmysle príslušných ust. zákona č. 504/2003 Z. z. a nemožno postupovať podľa tohto zákona pri určení výšky bezdôvodného obohatenia, ale podľa zákona č. 492/2004 Z.z., v zmysle predloženého znaleckého posudku. Žalovaný uznal, že vypočítaní svedkovia B. a K., sú aktívni členovia družstva, preto v danom prípade ide de facto o výpoveď samotného žalovaného a nie o výpoveď svedkov. Členovia predstavenstva sú zainteresovaní, pokiaľ ide o výsledok konania, ich objektívnosť a nestrannosť je spochybnená. Rovnako vykonaná obhliadka na mieste samom nepreukazuje účel využívania stavieb žalovaným v rozhodnom období. Pokiaľ žalovaný predložil v konaní dôkazy objektov, ktoré stoja na dotknutých pozemkoch žalobcov a boli projektované výlučne na poľnohospodárske účely, nepreukazujú, kedy boli objekty reálne postavené a na aké účely boli reálne používané, čo je podmienkou aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z.. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nepredložil kolaudačné rozhodnutia, ktoré by preukazovali dátum postavenia stavieb. Žalobcovia v konaní preukázali, že žalovaný v rozhodnom období vykonával iné obchodné činnosti, ktoré nesúvisia s poľnohospodárskou činnosťou a to nákladnú dopravu, prenájom garáží či skladových priestorov. Žalovaný sa vyjadril k súčasnému užívaniu dotknutých pozemkov, ktoré sa na rozhodné obdobie nevzťahuje. Žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno a to dátum postavenia stavieb žalovaného na dotknutých pozemkoch žalobcov a účel využívania. Namietali, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z.. Vzhľadom na procesnú pasivitu žalovaného ako i súdu prvej inštancie namietali aj trovy konania.

22. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.6.2024 uviedol, že od predžalobnej výzvy prezentuje svoje stanovisko, že ide o pozemky, na ktoré treba aplikovať zákon č. 504/2003 Z.z. a nie zákon č. 492/2004 Z.z.. J. B. a J. K. sú znalí pomerov, sami organizovali výstavbu poľnohospodárskych objektov, vykonávali sejby, zber poľnohospodárskych plodín. Na poľnohospodárskej pôde, ktorá patrí žalobcom, za oploteným areálom v k.ú. G. sú pestované poľnohospodárske plodiny, pričom v roku 2018 bola pestovaná kukurica na siláž a rovnako aj v roku 2019. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný letecké snímky. Nie je možné využívať stavby ako je pozberová linka, sklad chemikálií hnojív na iný účel. V čase obhliadky bolo nesporne vidieť, že linka je tam namontovaná niekoľko rokov, je to staré zariadenie. V časti trov konania žalovaný uviedol, že žalobkyňa 1/ sa nezúčastnila pojednávani, ani obhliadky. Trovy konania spôsobili žalobcovia, nakoľko pred podaním žaloby na súd žalovaný ponúkol žalobcom výmenu pozemkov, s ktorou nesúhlasili. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 257 CSP, keď žalobcovia nepatria k osobám, na ktoré by sa malo aplikovať citované ustanovenie. Žalovaný v prípade úspechu žiadal o priznanie trov konania v rozsahu 100 %.

23. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 07.08.2024 uviedli, že rozporujú všetky skutkové a právne tvrdenia žalovaného. Namietali predložené letecké snímky žalovaného v odvolacom konaní podľa § 366 CSP. Žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol relevantné skutočnosti, ktoré by oslabili skutkové a právne argumenty žalobcov. Navrhli, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ich odvolania.

24. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.02.2025 uviedol, že predložil letecké snímky, ktoré nie je možné hodnotiť ako nový dôkaz, nakoľko obhliadka na mieste samom potvrdila, že na predmetných pozemkoch sa skutočne vykonáva poľnohospodárska výroba a činnosti, ktoré slúžia pre poľnohospodárske účely. Súd prvej inštancie sa podrobne venoval dokazovaniu, rozhodnutie je vecne správne a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodalí.

26. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako "CSP") a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný vo výrokoch I. a II. podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušiť a vo výrokoch III. a IV. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny, a to z nasledujúcich dôvodov:

27. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

28. Odvolací súd v poradí prvým rozhodnutím, v odseku 7. odôvodnenia uviedol, že napriek tomu, že žalobcovia napadli rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie smeruje len proti zamietajúcemu výroku III. a výroku IV. o náhrade trov konania, keďže navyše vo vyhovujúcej časti, vo výrokoch I. a II. žalobcovia nie sú oprávnení podať odvolanie podľa § 359 CSP a v tejto časti, výrokoch I. a II. je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a odvolací súd ho nepreskúmaval. I napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudok rozhodol opätovne, výrokom I. a II. o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ bezdôvodné obohatenie, o ktorej bolo už pôvodne rozhodnuté a v tejto časti nadobudlo rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatnosť, preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, vo výrokoch I. a II., nakoľko na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky.

29. Odvolací súd za primeraného použitia ustanovení o konaní pred súdom prvej inštancie podľa § 378 ods. 1 CSP nariadil v spore odvolacie pojednávanie 27. mája 2025, na ktorom postupoval podľa § 181 ods. 1 CSP, podľa § 384 ods. 2 CSP v spojení s § 185 CSP, podľa

§ 187, § 188 ods. 1, § 204 CSP, umožnil stranám sporu vykonávať procesné práva a plniť procesné povinnosti, zopakoval v potrebnom rozsahu dokazovanie na zistenie skutkového stavu, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v odseku 40. odôvodnenia rozhodnutia so závermi, že bolo preukázané, že žalovaný v rozhodnom období do konca roku 2019 prenajímal v jednej zo svojich stavieb, postavenej na pozemku, ktorá je predmetom tohto konania v rámci areálu hospodárskeho dvora v G. dve garáže, ktorých celkový rozmer na obhliadke vykonanej súdom na mieste samom, bol zistený v miere 11,40 m x 9,60 m. Nájomcom týchto dvoch garáží bola spoločnosť R., L. so sídlom L. XXXX/X, D., ktorá ich využívala na servis a opravy svojich nákladných motorových vozidiel. Vychádzajúc z celkovej výmery oboch prenajímaných garáží ako aj zo skutočností, že žalobca má rovnako ako každé iné poľnohospodárske družstvo v záujme dosahovania zisku podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, vložka č. 140/R, v predmete činnosti okrem poľnohospodárstva aj prenájom nehnuteľností, bytových a nebytových priestorov a ďalšie podnikateľské aktivity, z uvedeného zistenia nie je možné vyvodit', že by pozemky žalobcov, bolo možné hodnotiť inak ako pozemky, využívané na poľnohospodárske účely.

30. Odvolací súd zopakoval dokazovanie a to oboznámením listinných dôkazov, vyslovil predbežné právne posúdenie a zistil, že súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 12.1.2022, č.k. 7C/33/2019-243 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 22,76 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,76 eur od 28.8.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 8,15 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,15 eur od 28.8.2019 do rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol. Výrokom IV. priznal žalovanému proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania

v rozsahu 100%. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.2.2023, č. k. 6Co/38/2022-304 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom zo dňa 19. marca 2024,

č.k. PB-7C/33/2019-405 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 22,76 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,76 eur od 28.8.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 8,15 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,15 eur od 28.8.2019 do rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 8,15 eur spolu s 5% úrokom z omeškania

ročne zo sumy 8,15 eur od 28.8.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu žalobcov v 1. a 2. rade zamietol. Výrokom IV. priznal žalovanému proti žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

32. Žalobcovia 1/ a 2/ podali proti tomuto rozsudku, výroku III. a IV., prostredníctvom svojej právneho zástupcu, odvolanie. Ťažisková podstata odvolacích námietok spočívala v nesprávnom právnom posúdení veci, keď žalovaný nepreukázal, že dotknuté pozemky vo vlastníctve žalobcov a stavby vo vlastníctve žalovaného, postavené na pozemkoch žalobcov v rozhodnom období využíval na poľnohospodárske účely, že stavby žalovaného boli postavené na pozemkoch žalobcov do 24.6.1991. Namietali nesprávnu aplikáciu zákona č. 504/2003 Z.z. ako i nesprávnu výšku bezdôvodného obohatenia poukazom na znalecký posudok, ktorý v konaní predložili.

33. Odvolatelia namietali vecnú nesprávnosť rozhodnutia uplatňujúc výslovne dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/, CSP (nesprávne skutkové a právne závery), ako aj ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

34. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu /§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP/ treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

35. Pokiaľ odvolatelia deklarovali v odvolaní uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukačnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní /napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne/ alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

36. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

37. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

38. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného

právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

39. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

41. Nájom a podnájom pozemku na poľnohospodárske účely je upravený v Občianskom zákonníku, pokiaľ zákon č. 504/2003 Z.z. neustanovuje inak. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov účinného do 30.4.2018, pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou 2) alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu 2a) tým nie sú dotknuté.

42. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov účinného do 30.4.2018, na vznik zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu.

43. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. účinného od 01.05.2018, obvyklou výškou nájomného za užívanie poľnohospodárskej pôdy pri prevádzkovaní podniku (ďalej len "obvyklá výška nájomného") sa na účely tohto zákona rozumie údaj o výške nájomného za 1 ha poľnohospodárskej pôdy, ktorý každoročne k 30. júnu za predchádzajúci rok zverejňuje príslušný okresný úrad pre každé katastrálne územie z údajov, ktoré zistí z evidencie dohodnutého a zaplateného nájomného podľa § 14 ods. 3 ako priemernú výšku nájomného za užívanie poľnohospodárskej pôdy pri prevádzkovaní podniku.

44. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2018, na vznik zmluvy o nájme pozemku podľa § 1 ods. 2 písm. b) na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, je najmenej dvojnásobok obvyklej výšky nájomného v danom katastrálnom území. Obdobne sa určí výška odplaty za užívanie pozemku bez nájomnej zmluvy v areáli poľnohospodárskeho podniku zastavanom stavbami na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ak slúži na poľnohospodárske účely.

45. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní konanom dňa 27.5.2025 pred odvolacím súdom uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, svoju argumentáciu nepodporil relevantnými dôkazmi a nepreukázal, že k výstavbe stavieb na dotknutých pozemkoch došlo pred 24.6.1991, ani, že došlo k výstavbe pre poľnohospodárske účely. Žalovaný nepreukázal, že tieto nehnuteľnosti v rozhodnom období boli využívané na poľnohospodárske účely. Dokumenty, ktoré v konaní predložil žalovaný, nepreukazujú, že predmetné stavby boli postavené pred rokom 1991. Žalovaný nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z.. Poukázal na rozhodnutie ÚS IV.ÚS 100/2018, ktorý je aplikovateľný i na danú vec. V prípade neúspechu v konaní žiadal o aplikáciu § 255 CSP a § 257 CSP, pričom by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby žalobcovia znášali trovy konania.

46. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 27.5.2025 pred odvolacím súdom uviedol, že z prečítaných listinných dôkazov je zrejme, že už v roku 1949 sa kreovala činnosť roľníckeho stavebného družstva,

teda viac ako 70. rokov. Charakter využívania stavieb bol osvedčený v stanovisku obce. Využívanie stavieb na poľnohospodárske účely preukazuje mapa z roku 1957. Zotrval na svojich vyjadreniach a záveroch o využívaní pozemkov. Záverom si uplatnil náhradu trov konania.

47. Odvolací súd na pojednávaní vyslovil svoj predbežný právny názor vo vzťahu k napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, odseku 40., v ktorom uviedol, že : „pokiaľ ide o zamietnutie zvyšku žaloby žalobcov, treba uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané aj to, že žalovaný v rozhodnom období do konca roku 2019 prenajímal v jednej zo svojich stavieb, postavenej na pozemku, ktorá je predmetom tohto konania v rámci areálu hospodárskeho dvora v G. dve garáže, ktorých celkový rozmer na obhliadke vykonanej súdom na mieste samom, bol zistený v miere 11,40 m x 9,60 m. Nájomcom týchto dvoch garáží bola spoločnosť R., L. so sídlom L. XXXX/X, D., ktorá ich využívala na servis a opravy svojich nákladných motorových vozidiel. Vychádzajúc z celkovej výmery oboch prenajímaných garáží ako aj zo skutočností, že žalobca /zrejme žalovaný/ má rovnako ako každé iné poľnohospodárske družstvo v záujme dosahovania zisku podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, vložka č. 140/R, v predmete činnosti okrem poľnohospodárstva aj prenájom nehnuteľností, bytových a nebytových priestorov a ďalšie podnikateľské aktivity, z uvedeného zistenia nie je možné vyvodiť, že by pozemky žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, bolo možné hodnotiť inak ako pozemky, využívané na poľnohospodárske účely“. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, ako i z obhliadky na mieste samom, vyplýva, že žalovaný prenajímal garáže spoločnosti R., L., ktorá činnosť nesúvisí s poľnohospodárskou činnosťou žalovaného, preto závery súdu prvej inštancie, že aj v tejto časti pozemkov, vo vlastníctve žalobcov, ich využíva žalovaný na poľnohospodárske účely, nie sú správne. Žalobcovia 1/ a 2/ boli oboznámení s obhliadkou, ktorú vykonal súd prvej inštancie, teda mali vedomosť o skutočnom užívaní spornej garáže, pričom zotrvali na svojich tvrdeniach, že žalovaný užíva pozemky, ktorých sú vlastníkami, v celom rozsahu na iné ako poľnohospodárske účely. Bolo potrebné upraviť petit žaloby, navrhnúť ďalšie dokazovanie za účelom zistenia, v akom rozsahu /skutočnej výmere/ prenajíma žalovaný garáže vyššie uvedenej spoločnosti, na iné ako poľnohospodárske účely a určiť i výšku bezdôvodného obohatenia v naznačenom rozsahu, pričom súd nemôže nahrádzať aktivitu strán sporu. V tomto smere, i keď skutkové závery súdu prvej inštancie nie sú správne, nakoľko z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaný na časti pozemkov, vo vlastníctve žalobcov, vykonával inú ako poľnohospodársku činnosť, bez procesnej aktivity žalobcov, nezostávalo odvolaciemu súdu iné, ako v tejto časti napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí uložil súdu prvej inštancie skúmať účel využitia nehnuteľností. I napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie vo veci rozhodol totožne, pričom je bez právneho významu, akú činnosť má žalovaný podľa výpisu z obchodného registra, keď v priebehu konania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný využíval nehnuteľnosti - pozemky žalobcu 1/ a 2/ sčasti na iné, ako poľnohospodárske účely.

48. Odvolací súd posudzoval, poukazom na odvolaciu námietku žalobcov, či stavby vo vlastníctve žalovaného, postavené na pozemkoch žalobcov, boli postavené do 24.6.1991.

49. Výpovednú hodnotu o vzniku jednotlivých stavieb súd prvej inštancie správne vyhodnotil, poukazom na správu Obce Dohňany, z ktorej vyplýva, že na hospodárskom dvore sa od roku 1951 dobudovali stavby a to v roku 1960 - kôlna, v roku 1961 - kravín, v roku 1963 - VN a NN sieť pre JRD, v roku 1982 - hangárový sklad krmiva, v roku 1983 - mechanizovaný sklad sena, v roku 1986 - sociálno-prevádzková budova, v roku 1987 - poľná cesta, v roku 1988 - kravín ORAVAN a v roku 1989 - kravín. Súčasťou oploteného areálu PD Mestečko, hospodársky dvor Dohňany sú aj parc. č. KN E XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX a XXX/X. Na časti týchto pozemkov sa nachádzajú stavby, ktoré slúžia pre poľnohospodárske účely na zabezpečovanie živočíšnej výroby, chovu a obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy. Na parc. č. KN E XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/XXX sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/X sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad, časť stavby súp. č. XXX sklad. Na parc. č. KN E XXX/X sa nachádza časť stavby súp. č. XXX garáže, časť stavby súp. č. XXX sklad, časť stavby súp. č. XXX sklad. Súdom prvej inštancie vykonal výsluch svedkov a to F. B. a J. M. K., ktorí zastávali rôzne funkcie u žalovaného. Svedok F. B. pracoval u žalovaného od roku 1974 ako mechanizátor a od

roku 1983 ako predseda JRD. Svedok J. M. K. pracoval u žalovaného od roku 1977 ako strediskový agronóm a od roku 1984 ako vedúci rastlinnej výroby. Z výpovedí svedkov vyplýva, kedy jednotlivé stavby vznikli, ich účel, poľnohospodárske využitie. Súd prvej inštancie na pojednávaní predložil svedkom aj letecké snímky, z ktorých svedkovia jednoznačne určili jednotlivé stavby vo vlastníctve žalovaného, preto odvolacia námietka žalobcov, že výpovede svedkov sú neobjektívne, nedôveryhodné a účelové, nie je dôvodná. Svedkovia boli dlhoroční zamestnanci žalovaného, pracovali na rôznych pozíciách a dobre poznali pomery žalovaného. Táto skutočnosť nemôže byť na ujmu žalovaného a bez ďalšieho nemôže spochybniť ich svedecké výpovede. Žalobcovia 1/ a 2/ mali možnosť dostaviť sa na pojednávanie a konfrontovať svedkov za účelom preukázania roku vzniku stavieb ako i účel využívania týchto stavieb. Rovnako odvolatelia nedôvodne namietali, že v rozhodnom období svedkovia nepracovali u žalovaného, keď súd prvej inštancie skúmal, či stavby, vo vlastníctve žalovaného, boli postavené na pozemkoch žalobcov do 23.6.1991 ako i účel využitia týchto stavieb. Tvrdenia žalobcov, že svedkovia komunikovali s inými osobami o predmete konania je preto irelevantné. Právny zástupca žalobcov namietal, že svedok J. M. K. vypovedal v rozpore s listinnými dôkazmi poukazom na odsek 25. a 18. odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie. Z obsahu výpovede svedka však odvolací súd rozdiel nezistil. Svedok vypovedal o jednotlivých stavbách súvisle, podľa svojich vedomostí a dlhoročných skúseností, pričom uviedol, že jedna zo stavieb bola postavená neskôr, táto stavba sa však nachádza v inej časti hospodárskeho dvora. Odvolací súd vyhodnotil listinné dôkazy predložené v konaní žalovaným a to kolaudačné a stavebné rozhodnutia ako irelevantné, nakoľko tieto nepreukazujú, že stavby žalovaného boli postavené do 24.6.1991, keď z rozhodnutí nie je možné vyvodiť, kde sa stavby nachádzajú. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia citoval jednotlivé rozhodnutia so závermi, že podľa žalovaného sa jednalo o stavby, ktoré sú postavené na pozemkoch vo vlastníctve žalobcov.

50. Za účelom zistenia užívania pozemkov vo vlastníctve žalobcov žalovaným na poľnohospodárske účely, vykonal súd prvej inštancie obhliadku na mieste samom. Zistil, že časť parcel žalobcov, ktoré sú predmetom tohto konania, sú zastavané stavbami žalovaného, ktoré slúžia ako garáže na uskladnenie poľnohospodárskej techniky, poľnohospodárskych plodín a umelých hnojív. V týchto stavbách sa nachádzajú linky na sušenie obilia, šrotovníky na obilie, kovové silá určené na uskladnenie pošrotovaného obilia, 50 metrov vysoké plechové veže, slúžiace na uskladnenie podstielkovej slamy, technologické zariadenie, slúžiace na plnenie týchto veží. Na pozemkoch sa nachádza hydrant vody slúžiaci aj na protipožiarne účely. Ostatné časti parcel žalobcov, ktoré sa nachádzajú v rámci oploteného hospodárskeho dvora

v G., sú spevnené betónovými panelmi, ktoré slúžia ako manipulačné plochy pre poľnohospodársku techniku a tiež sú sčasti využívané na uskladnenie trávinatej senáže

v cca 60 metrov dlhom plastovom vaku. Časť parcel žalobcov sa nachádza mimo oploteného areálu hospodárskeho dvora v G. a táto časť parcel žalobcov je žalovaným využívaná na obsev poľnohospodárskych plodín. Poukaz odvolateľov na vykonanú obhliadku, ktorá, podľa vyjadrenia žalobcov preukázala, že prevažná časť stavieb postavených na dotknutých pozemkoch žalobcov sú garáže, nie je dôvodný. Súd prvej inštancie správne uviedol, aké stavby sa na pozemkoch žalobcov nachádzajú, ich účel, funkcie, využitie na poľnohospodárske účely. Ani ďalšia odvolacia námietka odvolateľov, že súd prvej inštancie nevykonal obhliadku iných garáží, nie je dôvodná. Ako vyplýva z obsahu zápisnice o obhliadke, súd prvej inštancie vykonal obhliadku garáží, ktoré sa nachádzali na pozemkoch vo vlastníctve žalobcov, pričom iné nehnuteľnosti, na ktoré poukazoval právny zástupca žalobcov, sa nenachádzali na pozemkoch vo vlastníctve žalobcov, preto postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu kontradiktórnosti procesu a zásahu do práva na spravodlivý proces. Subjektívne hodnotenie obhliadky žalobcami nezakladá bez ďalšieho, že žalovaný v rozhodnom období nevykonával poľnohospodársku činnosť.

51. Súd prvej inštancie vychádzal správne z geodetického protokolu autorizovaného geodeta a kartografa J. C. L., z ktorého vyplýva, že žalovaný užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ v celej ich výmere a to sčasti v rámci oploteného areálu hospodárskeho dvora v G., ktoré sú zastavané stavbami určenými na uskladnenie poľnohospodárskych produktov, skladové a opravárenské dielne poľnohospodárskej techniky, sklady priemyselných hnojív, využívané ako slamové veže ako i na uskladnenie pozberovej linky a výrobné krmných zmesí a zvyšná časť parcel žalobcov sa nachádza mimo areálu hospodárskeho dvora Dohňany a žalovaný ju využíva na obsev poľnohospodárskych plodín.

52. Súd prvej inštancie uviedol, že mal za preukázané, že predmetné pozemky vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ sú pozemkami zastavenými stavbami žalovaného na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, v dôsledku čoho správne konštatoval, že v danom prípade výšku nájomného je potrebné určiť podľa § 10 zákona č. 504/2003 Z.z., pričom výšku bezdôvodného obohatenia vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci. Pokiaľ je výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase závislá aj na účele a spôsobe užívania, treba prihliadnúť aj na podstatu (spôsob a rozsah) faktického užívania subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2008 sp. zn. 3 Cdo 252/2007). Výška tohto bezdôvodného obohatenia zodpovedá obvyklému nájomnému, ktoré by žalobcom, ako vlastníkom nehnuteľnosti musel žalovaný zaplatiť, ak by využíval nehnuteľnosť na základe nájomnej zmluvy. V danom prípade bola výška nájomného pre rozhodné obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018 stanovená podľa § 10 ods.1 zákona č. 504/2003 Z.z. účinného do 30.4.2018 a pre obdobie od 01.05.2018 do 28.08.2019 podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. účinného od 01.05.2018. S poukazom na postoj strán sporu, ktorí nenavrhli znalecké skúmanie za účelom zistenia obvyklej výšky nájomného pre rozhodné obdobie, vychádzal súd prvej inštancie správne zo správy H. I. D. K., D. Q. F. H. zo dňa 20.1.2021, ktorý oznámil, že obvyklá výška nájomného za 1 hektár poľnohospodárskej pôdy v k.ú. G. podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504//2003 Z.z. účinného od 01.05.2018 za rok 2018 je vo výške 15,92,- eur a za rok 2019 vo výške 16,06,- eur, pričom podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z. z. účinného do 30.4.2018 mala byť výška nájomného za užívanie pozemkov žalobcov v rozhodnom období určená najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy, určenej podľa osobitného predpisu.

53. Odvolací súd súčasne prevzal závery súdu prvej inštancie, uvedené v prvom rozhodnutí, ktoré sa nepremietli do druhého rozhodnutia súdu prvej inštancie, v časti týkajúcej sa znaleckého posudku predloženého žalobcami, keď znalecký posudok J. Q. K. č. 504/2003 nie je aplikovateľný na danú vec, nakoľko pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného z dôvodu zaradenia pozemkov do kategórie podľa § 1 ods. 2, písm. a/, b/ z. č. 504/2003 Z. z. nie je možné vychádzať z vyhl. č. 492/2004 Z. z.. Súd prvej inštancie pri určení ceny za užívanie pozemkov žalovaným vo vlastníctve žalobcov správne vychádzal zo správy H. I. D. D., F. H. zo dňa 20.1.2021, nakoľko iný dôkaz v konaní na preukázanie ceny produkovaný nebol.

54. Odvolatelia uviedli, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že na dotknutých pozemkoch žalobcov sú vybudované výhradne betónové a iné spevnené plochy, budovy garáží a budovy skladov, ktoré žalovaný využíva výhradne na činnosti nesúvisiace s poľnohospodárskou činnosťou. Je potrebné zdôrazniť, že len samotná kritika bez vecnej argumentácie nezakladá, že žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobcovia v konaní iné dôkazy neprodukovali. Ako vyplýva z obsahu odvolania, žalobcovia namietali jednotlivé kolaudačné a stavebné rozhodnutia, leteckú snímku so záverom, že predmetné rozhodnutia sa netýkajú stavieb vo vlastníctve žalovaného na pozemkoch žalobcov, nakoľko na dotknutých pozemkoch sú postavené iné stavby- garáže a sklady. Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, na základe akých skutočností žalobcovia vyvodzujú závery, že na pozemkoch sa nachádzajú stavby- garáže a sklady, keď obhliadkou na mieste samom boli zistené stavby slúžiace na poľnohospodárske účely.

55. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že pozemky vo vlastníctve žalobcov sú pozemkami zastavenými stavbami žalovaného na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, v dôsledku čoho je potrebné určiť výšku nájomného podľa § 10 zákona č. 504/2003 Z.z.. Výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase bola závislá na účele a spôsobe užívania žalovaným. V danom prípade bola výška nájomného pre rozhodné obdobie od 28.8.2017 do 30.4.2018 stanovená podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. účinného do 30.4.2018 a pre obdobie od 01.05.2018 do 28.08.2019 podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. účinného od 01.05.2018. S poukazom na postoj strán sporu, ktorí nenavrhli znalecké skúmanie za účelom zistenia obvyklej výšky nájomného pre rozhodné obdobie, vychádzal súd prvej inštancie správne zo správy H. I. D. K., D. Q. F. H. zo dňa 20.1.2021, ktorý oznámil, že obvyklá výška nájomného za 1 hektár poľnohospodárskej pôdy v k.ú. G. podľa § 1 ods. 3 zákona č. 504//2003 Z.z. účinného od 01.05.2018 za rok 2018 je vo výške 15,92,- eur a za rok 2019 vo výške 16,06,- eur, pričom podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z. z. účinného do 30.4.2018

mala byť výška nájomného za užívanie pozemkov žalobcov v rozhodnom období určená najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy, určenej podľa osobitného predpisu.

56. Tvrdenia žalobcov, že z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že na dotknutých pozemkoch žalobcov sú vybudované výhradne betónové a iné spevnené plochy, budovy garáží a budovy skladov, na ktorých žalovaný dlhodobo prevádzkuje svoje obchodné činnosti nesúvisiace s poľnohospodárstvom – a to najmä činnosti : neverejná cestná osobná doprava, pozemná doprava tovaru, cestná nákladná doprava, medzinárodná nákladná cestná doprava, pričom užívanie nehnuteľností žalobcov sa nelimitovalo výhradne na 2 konkrétne garáže, ale zahŕňalo celý rozsah dotknutých pozemkov žalobcov, nie sú dôvodné. Ako vyplýva z rozsiahleho dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, žalovaný neprevádzkuje svoje obchodné činnosti nesúvisiace s poľnohospodárstvom na celých dotknutých pozemkoch žalobcov, tieto skutkové okolnosti žalobcovia nepreukázali a neunesli dôkazné bremeno. Len samotná kritika súdneho rozhodnutia nezakladá nesprávne rozhodnutie. A navyše, žalobcovia v odvolaní uviedli, že žalovaný na dotknutých pozemkoch žalobcov a na nich stojacich stavieb užíva tieto prevažne k iným obchodným aktivitám ako je samostatná poľnohospodárska činnosť, teda tvrdenia žalobcov sú rozporuplné, keď na jednej strane tvrdia, že na pozemkoch žalobcov žalovaný tieto užíva výhradne na iné činnosti nesúvisiace s poľnohospodárskou činnosťou a následne tvrdia, že ide prevažne aj o iné obchodné aktivity.

57. Odvolací súd uvádza, že žalovaný bol v konaní aktívny a predložil dôkazy preukazujúce užívanie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov a to sčasti v areáli hospodárskeho dvora ako i mimo areál hospodárskeho dvora v k.ú. G. tak, ako to vyplýva z obhliadky na mieste samom, z geodetického protokolu a jeho dodatku, výsluchu svedkov. Celý súbor dôkazov bol vyhodnotený jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti a dáva ucelený záver, že žalovaný užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov na poľnohospodárske účely, okrem garáže tak, ako to odvolací súd podrobne uviedol v odseku 47 svojho rozhodnutia. Preto poukaz žalobcov na rozhodnutie Ústavného súdu SR s. zn. IV.ÚS 108/2018 nie je dôvodný, keď vychádza z iných skutkových okolností. V citovanom rozhodnutí je uvedené: „zo zákona č. 504/2003 Z.z. vyplýva jeho účel a to verejný záujem pri využívaní pozemkov v poľnohospodárstve a lesníctve, podpora intenzívnej poľnohospodárskej výroby v zmysle využívania poľnohospodárskej pôdy. Pri presadzovaní verejného záujmu, ako uviedol Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 22.6.2004 č. 31443/96 Broniowski proti Poľsku, je nevyhnutné vziať zreteľ na dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi protichodnými záujmami jednotlivca a spoločnosti, na rovnováhu medzi požiadavkami verejného záujmu a základným právom na ochranu vlastníctva. Vzhľadom na uvedené, nie je možné zákonodarcom zákonom č. 504/2003 Z.z. sledovaný verejný záujem vysvetľovať ako záujem, pri ktorom by mal byť nadradený záujem akéhokoľvek podnikateľského subjektu, sekundárne participujúceho na poľnohospodárskej výrobe, bez potreby využívania poľnohospodárskej pôdy, nad záujmom vlastníka pozemku len preto, že je zastavaný stavbou vybudovanou na poľnohospodárske účely do 24.6.1991, aj keď v súčasnosti tomuto účelu, ako to bolo aj v konkrétnom prípade, neslúži. Preto bol správny záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku žalobcov voči žalovanému na bezdôvodné obohatenie za užívanie ich pozemkov v rozsahu zastavanou stavbou - asfaltovou plochou vo výmere 213m², t. j. kvantifikácia bezdôvodného obohatenia“. Ďalšie rozhodnutia, na ktoré odvolatelia poukazujú, vychádzajú z iných skutkových okolností a iného právneho posúdenia veci, nesúvisiaceho s predmetnou vecou: rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/92/2012 - spor o nezlučiteľnosť výkonu verejnej funkcie s pracovnoprávnym vzťahom s obcou, sp. zn. I.ÚS/351/2010 - o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení stavby zastavené pre nedostatok podmienok konania, sp. zn. I.ÚS/306/2010 - preskúmanie rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku, IV.ÚS/71/2013 - spor sa týka konkurzu. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedenému záverom, považoval odvolací súd poukazy žalobcov v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

58. Žalobcovia namietali, že súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz a prvotne posúdil vec právne tak, že vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia vychádzal z vyhlášky č. 492/2004 Z.z. Odvolací súd uvádza, že platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej, ktoré je vydané v skrátenej konaní, ktorého skutkovým základom sú len skutočnosti tvrdené žalobcami a preukázané nimi predloženými listinnými dôkazmi. A navyše, platobný rozkaz neobsahuje odôvodnenie. Žalovaný

podal proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, preto bol súd prvej inštancie povinný platobný rozkaz zrušiť. Súd prvej inštancie nie je viazaný platobným rozkazom, nakoľko tento nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva pre súd rozhodujúci vo veci samej rozsudkom ako meritórnym rozhodnutím viazanosť pôvodne vydaným platobným rozkazom.

59. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. ako aj súvisiacom výroku IV. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku žalovaného na náhradu trov konania a ako úspešnému v konaní tieto priznal v plnom rozsahu. Žalovaný pred podaním žaloby na súd bol aktívny, mal záujem na mimosúdnom vyriešení sporu a žalobcom navrhol odkúpenie pozemkov, resp. zámenu či uzatvorenie nájomnej zmluvy /ktoré skutočnosti v priebehu konania preukázal listinnými dôkazmi/, preto námietky žalobcov vo vzťahu k náhrade trov konania sú nedôvodné. Skutočnosť, že žalobcovia nesúhlasili s návrhmi žalovaného na mimosúdne vyriešenie sporu, nemôže byť na ujmu žalovanému. A navyše, žalobcovia v podanom odvolaní poukázali na postoj žalovaného, ktorý, pokiaľ by bol spolu so svojimi prvými vyjadreniami plne a objektívne preukázal listinnými dôkazmi svoje tvrdenia, mohli žalobcovia prehodnotiť svoj postoj v konaní a vziať svoje podanie späť. Je zrejmé, že žalovaný sa aktívne podieľal, pred podaním žaloby na súd, na mimosúdnom urovnaní sporu, ktorá nespokojnosť žalobcov s návrhmi a vyjadreniami žalovaného sa premietla do podanej žaloby.

60. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

61. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).